

Svobodné noviny na internetu

☛ www.i-sn.cz ☛

NĚCO NÁM CHYBÍ...

Ano, skutečně. Podíváme-li se kriticky na životní podmínky prostého občana státu, konkrétně na eskalaci škodlivých vlivů na něj, musíme konstatovat, že se zákonitě opět vyčerpala doba předvolebního mazání medu kolem jeho úst a nastalo údobí propadu do totality od vládnoucích činitelů. Ta zákonitost se uplatňuje ve všech společenských systémech. Na všech bylo vždy něco dobrého, na co se nachytaly masy občanů, ale postupem doby, jak se do veřejných funkcí proboxují lidé stejného, moci a peněz chtivého typu, skončily všechny v agonii. Ve vytloukání klínu klínem při štípání těch tří základních sloupů moci státu na polena do vlastního krbu. Opět se ukazuje, že moc zákonodárná, výkonná a soudní je sice stabilní jako trojnožka, ale je také stabilní základnou pro možnost nárůstu osobní moci a tím pro přechod k totalismu. Chybí nám u politiky lidská tvář. Ale nejen ta. Chybějí „lidé“, kteří by se práci pro jiné, za kterou jsou placeni, nezpronevěřili.

V této filipice nevolám po změně systému. Ten pokládám jen za jeden z řady, teoreticky se přibližujících k vůbec možnému standardu života řadového občana. Také Václav Klaus kdysi ohodnotil tehdy panující komunistický systém, o němž prohlásil, „že je konzistentní, jeho prvky do sebe zapadají a není na něm třeba nic měnit“. Všechny dosud známé společenské systémy se k tomu blížily, než se přežily a zvrhly v totalitu. Ono totiž ani tolik nezáleží na tom, pod jakým názvem (pravicová, levicová či střed) státní správa vládne, ale **jak a pro koho** vládne. Nejvíc záleží na tom, aby byla důsledně a nekompromisně kontrolována, zda to dělá dobře a neuhýbá do temných uliček vlastního prospěchu.

Zdaleka zpravidla nejde všem při vládě o totéž. Například Václav Klaus do LN 18. 1. 1997 o programu tehdy jeho ODS, napsal: „*My obhajujeme spravedlnost procedurální. Vymezenou jenom jasně definovanými pravidly, tedy bez garance jakéhokoli výsledku, zatímco druhým jde o spravedlnost sociální, mířící na konkrétní výsledky a na organizovaný perfekcionismus lidské společnosti.*“ Je to vlastně přiznání, že ODS lpí především na dodržování právě platných pravidel (které si v době své vlády patřičně přizpůsobila, jako například ta pro hurá privatizaci po „sametu“), aniž by brala zodpovědnost za jakékoli důsledky takového konání. Pravidlo o zbohatnutí jakýmkoli způsobem mezi ně také patří. Pak se divte, že v současné době je zhruba 95 % veškerého majetku ve státě v rukou 5 % zdatných kapitalistů, kteří svalují důsledky vykradení státu na to, že lidé stárnou, jsou nemocní a vůbec chtějí také slušně žít. Snaží se proto vysát z nich cestou zdanění a zvyšováním cen životních potřeb poslední drobkou uchvatitelného majetku občanů. Bez garance jakéhokoli výsledku a dopadu na ně.

Důsledky této politiky vidíme po jejich dvaadvacetiletém působení všude kolem nás. Zatímco kapitalističtí kmotrové si žijí se žraloky, či bazény v bytech a pobírají statisícové platy a miliónové odměny za úspěšné okrádání těch hloupých pracujících (pokud tu práci vůbec mají), prostý občan chudne. Sociální spravedlnost totiž není mezi definovanými a vládou podporovanými pravidly (opět zdůrazňuji, že mluvím o předtotalitní formě, tedy víceméně o teoretické formě socialismu!). Tam platí, že každý se musí starat sám o sebe, má-li z čeho a kde. Nemá-li, je to jeho starost.

Ovšem, začne-li se někdo starat poněkud důrazněji, jako teď lékaři, je to hrubé porušení těch procedurálních pravidel, které jim jsou pravicoví kmotři ochotni uznávat. Pro pracující třídu přeci platí to známé „maul halten“ a „weiter machen“. A pro ty přestárlé a nemocné

už Henry Kissinger vymyslel označení „zbyteční jedlíci“ (nějak zapominají, že mnoho z nich začínalo s přeměnou tehdejšího socialismu na totalitu a že mezi ně už také patří). Lékařům se nedivím. Mít jen o pár stovek větší plat, než někteří dělníci na pásech ve Škodovce, to dlouholetá studia moc nezhodnotí. Na druhé straně by jim bylo možné ale občas i vytknout, že se nepřetrhnou, hlavně ti soukromí a zubaři. A mnohým stačil ten těžko kontrolovatelný třicetikorunový úplatek, na který nikdy nezapomněli. Takže každému po zásluze. Lékárničky provětráme, až i jim to bude málo.

Vrátíme-li se k jednání s lékaři, musíme konstatovat, že bylo ze strany vlády nechutné. Jednak pan ministr odhalil svou bezohlednost k lékařům i občanům a také neschopnost solidně jednat. Vyhrocování situace licitováním i podraz cestou nakonec podvedených zdravotních sester etiku jednání příliš nepozvedl. Nakonec po právu proti lékařům prohrál. S ním celá vláda v čele s premiérem i prezidentem. Také po právu.

Občané však zcela nevyhráli. Nemyslím tím zdravotní sestry, těm to tak trochu za to uhnutí patří, ale občany vůbec. Utahovatelům opasků to totiž i tak hraje do karet! Vláda si přitom protlačila důchodovou reformu, zvýšení daní i omezení zdravotní péče. Následným zvýšením cen spotřebního zboží „poskočila“ inflace a životní úroveň lidí zase „klopýtla“. S ní i reálná hodnota tak důkladně prosazovaných úspor na přilepšení k důchodu. Pár desítek nebo stovek tak ušetřených tisíc nám bude k ničemu, dopadneme-li jako v třicátých letech v Německu, kdy se „pro housku chodilo s nuší peněz“.

Je velmi nerozumné a nebezpečné roztáčet inflační spirálu. Mnohem účelnější a lepší by bylo rozvíjet alespoň vnitrostátní hospodářství tak, aby všichni praceschopní občané mohli být využiti k tvorbě hospodářského produktu, a tento přínos využít pro občany a ne pro spekulanty. Ceny produktů mají být určovány podle potřebných nákladů a ne podle módy, dohodnuté v kartelu obchodních řetězců. A objemy výrob doporučovány podle statistiky spotřeby. Tak to bylo před únorovým pučem a poválečná ekonomika republiky se brzy uzdravovala. Je tedy nutné vytvořit optimální podmínky pro život pracujících občanů státu dobrou prací schopné, nebo alespoň kontrolou k tomu donucené práce vlády. Nehledat jenom cesty k zisku spekulantů.

Já osobně nejsem ochoten organizovat odpor proti současné vládě, věda, že by to bylo neuskutečnitelné. Jen připomenu mé zvolání z roku 2000: „Slušní lidé, spojte se!“ Už patnáct let se snažím probudit lidi nazýváním vládních praktik pravými jmény. Řada mých tehdejších varování se ukázala jako oprávněná. Přesto dnes, když se k těmto článkům vracím, zjišťuji, že se téměř nic k lepšímu nezměnilo, a mohl bych je znova uveřejnit jako aktuální (jsou na mé stránce www.volny.cz/ingvesely). I to, na co chci znova dnes upozornit. Že je životně nutné k těm dnes uznávaným pilířům demokracie přidat ještě **nezbytný čtvrtý – důkladnou lidovou kontrolu vedoucích činitelů státu** a k tomu zákonné a prosaditelné právo na informace pro každého. Kontrola státních úředníků jinými státními úředníky se neosvědčila, jako ostatní kontroly stejného typu. Zastupitelé občanů v Parlamentu musí mít zákonem a časovým rozvrhem danou povinnost informovat své voliče o své činnosti, a to bez výjimek. A o jejich platech i imunitě by měli rozhodovat přímo občané, například v referendu. Nikoli stát, který pak uplatňuje další „definované pravidlo“: „**Či chleba jíš, toho píseň zpívej!**“ **To by měli důsledně požadovat právě občané!**

Stejně tak činnost vlády a jejích činitelů, hlavně při hospodaření s majetkem státu, musí být transparentní, nejlépe zveřejňovaná na in-

ternetu, včetně výsledků. Už zase se koketuje s nákupem nejmodernějších a nejdražších stíhaček, využitelných tak málo, jako Gripeny. Jistě budou snahy zúčastnit se nových válek, které jsou na spadnutí. To vše představuje zatím těžko kontrolovatelné náklady a nákupy, z nichž podle současných zvyklostí a pravidel plynou provize těm, kteří je sjednávají. Do jejich kapes, a ne státu, který zastupují. Z miliardy je to až sto padesát milionů, které si mohou kšeftaři mezi sebou rozdělit (jak asi přišel Gross ke svému majetku?).

Divte se proto, proč je republika tak chudá a mafiáni tak bohatí!

1. 3. 2011

ING. VLADIMÍR VESELÝ

ALTERNATIVA 4

Již dlouho je známo, že globální životní prostředí se nárůstem počtu obyvatel Země zhoršuje tak vážně, že je nutné nalézt řešení tohoto problému. Rada samozvaných elitářů Země svolala už před lety konferenci, která to měla řešit. Důkladným rozbořením, ze svého hlediska ovšem, došla k závěru, že lze uplatnit tři radikální řešení, nebo „alternativy“:

Alternativa 1 měla zastavit zhoršování životního prostředí a využívat extrémních opatření, jako například omezením počtu obyvatel válkami a nemocemi, nebo atomovými výbuchy v zemské atmosféře, aby unikly skleníkové plyny.

Alternativa 2 měla přesunout co nejvíce obyvatel do bezpečných podzemních míst s cílem zajistit kontinuitu vlády a národní přežití.

Alternativa 3 byla nejvíce radikální: zřítit základny na Měsíci a na Marsu a přesunout co nejvíce obyvatel tam – k zajištění přežití lidstva.

Původní rozbor a doporučení pro omezení růstu populace zvažoval nejlepší řešení bez ohledu na lidskost a takové „zbytečnosti“. Došlo k závěru, že nejlepším řešením je válka. Při ní dochází ke sjednocení obyvatelstva, značnému snížení populace, obvykle bez výběru obětí, a navíc k velkým finančním tokům ve prospěch bohatých. Teprve později se doporučení rozdělila do uvedených Alternativ, z nichž ta první byla zamítnuta pro očekávanou negativní odezvu obyvatelstva. Druhá a zejména třetí alternativa však běží. Podzemní bunkry pro přežití byly a asi jsou i nadále budovány. Dříve paralelně s výstavbou metra (kolik asi pater pod zemí se nachází pod sídlem Svobodné Evropy na Hariboru? O tom jsou jen dohady). Nicméně řada politiků se chová tak, jako když má tam zajištěné místo (Topolánek, Paroubek). I Alternativa 3 je možná již z části realizována na Měsíci a na Marsu, jak vyplývá z různých pověstí o pozorování aktivit na Měsíci a jinde. Oproti podzemí je ovšem kapacita mnohem menší a přesun podstatně problematictější.

Posoudíme-li však jednání politiků a jejich líhni v politických stranách, nabízí se jako optimální další z alternativ, **Alternativa 4**, která by spočívala v „záchranném přemístění“ všech politických elitářů, v současnosti škodících, a jejich nohsledů někam na ten Mars jako v Alternativě 3, ovšem bez možnosti jejich návratu. A s nutností, aby se o sebe postarali sami. Mohli by si vzít peněz a movitého majetku, co sami unesou, a žít si na tom Marsu podle svých představ. Bez styků se Zemí, kterou včetně jejich neelitních obyvatel hodlají stejně ponechat živlům na pospas.

Kdyby se pak konečně podařilo sjednotit opuštěné pozemšťany na bázi, že každý se musí žít svou vlastní prací a společně opatrovat a bránit svou Zemi-živitelku před nevhodnými zásahy a rabováním jejího bohatství, kdy každý to, co si od přírody vezme pro svou potřebu, nahradí jejím zvelebováním, pak může nastat konečně na zemi

ráj pro všechny. Bez válek, bez zlodějn a bez zatajování toho, co na nás ti samozvaní bohové chystají. A to by byla ta správná Alternativa.

Zatím je však něco takového pouhou utopií. Musel by tomu totiž předcházet další Exodus, během kterého by všichni, současnou „demokracií“ nakažení obyvatelé této planety, vymřeli, nebo by v drastičtějších provedení musela přijít nová potopa. Návyky, získané člověkem v době jeho mládí, se nedají totiž odstranit převýchovou ani terorem. Každá akce budí reakci a čím víc je člověk do něčeho nucen, tím víc tomu odporuje.

Ale košile je přeci jen bližší než kabát a z nás by se nikdo toho slibovaného rajského kabátu stejně nedožil. Ani naše děti. Snad děti našich dětí, ale kdo by je to naučil? Od nás by se mohli jen naučit, nebo z nějakých zachovalých knih dozvědět, co nás dostalo do naší šlamastyky. Také by to ale mohlo být pochopeno jako návod vyspělejší civilizace na rajský život našimi „bohy“ slibovaný, a tudíž i následováníhodný. A vedlo by to zase jen k potřebě další potopy. Jako teď nás.

My, současní lidé, stvoření k obrazu dobytelských bohů, jsme ochotni utopit jeden druhého na lžici vody, a ne se podporovat navzájem, nebo dokonce udělat něco bez dostatečného vlastního zisku. To je náš dědičný hřích, odstranitelný prý několika kapkami svěcené vody. Stačí se jen podívat, jak dopadla stávka lékařů. Nakonec z ní nejvíc vytěžil „lidumil“ Heger a podsouvají nám další „vylepšení“ občanského života. Bagatelizují své útoky na zvyšování cen navyšování dávek, ale nikdo vám už neřekne otevřeně, že touto inflací vykrádají naše, dnes už téměř povinné úspory na stáří. Odřekli-li jste si před pár lety rohlík a uložili si oněch třicet haléřů na stáří, koupíte si dnes za ně jen jeho špičku.

Vklady jsou uschovávány číselně, nikoli podle reálné hodnoty a při inflaci by měla být proto úroková sazba nejméně taková, aby se reálná hodnota vkladu uchovala. To se ovšem neděje a nejsou výjimkou úroky i z termínovaného vkladu v desetínách procenta. A to nemluvím o nestydatých bankovních poplatcích. Zdá se tedy, že jsou výhodné úvěry. Asi to tak ale nebude. Koupíte-li si totiž v některých bazarech auto, pak to, které na půjčku stojí sedmdesát tisíc při platbě v hotovosti, stojí devadesát tisíc. Proč asi?

Ale i jinde je řada podivností. Zubaři tentokrát nestávkovali, protože jsou prakticky všichni soukromí. S pojišťovnou mají smlouvu skoro všichni, ale většina jich bere doplatky na všechny úkony, včetně těch hrazených. Obyčejnou plombu neznají, u nich stojí plomba od čtyř set do tisíce korun a složitější ošetření až kolem šesti tisíc. Přesto nové pacienty téměř nikdo z nich nepřijímá, ačkoli přijdete-li na středisko, kde je třeba šest ordinací, jsou tam nanejvýš dva pacienti.

Jste na to hrdý, doktore Hegere, toho času ministra zdravotnictví? Hrozil jste odstoupením, tak proč to neuděláte, když díky i Vaším zásahům jsou ze zdravotnictví takové ruiny? Svým dalším návrhem na zvýšení plateb za ošetření v nemocnici i u zubaře jen dokazujete, že si svou práci představujete jako úkol vydržet z občanů co nejvíce peněz, a nikoli starat se za peníze, kterými Vás lidé platí, o jejich maximální možnou zdravotní pohodu. Co budete dělat, až se lidé konečně naštvou a odmítnou vám platit odvody na zdravotní pojištění, protože za ně nic nedostanou?

Takové stesky bychom mohli ovšem psát i o problémech se sehnáním „očářů“, nebo nedej bože urologa, ba dokonce i prostého obvodního praktika. Všichni tvrdí, že mají plno a další pacienty nesmí přibrat pod hrozbou velké pokuty. Dozvíme se po současném sčítání lidu, kolik je nejen lidí, ale i doktorů, zubařů a dalších a proč je ten nedostatek? Řeknu-li teď, že za zatracovaného socialismu jsem byl ošetřen vždy a všude, když jsem to potřeboval, budou mi nadávat do komunistů a levičáků, ačkoli jsem nikdy v žádné straně nebyl. Dokonce jsem byl pro to z jednoho zaměstnání propuštěn.

Diví se mi tedy někdo, že bych uvítal, kdyby tento „neskutečně krásný“, globální kapitalismus byl završen tím, že bychom v rámci

Alternativy 4 umožnili všem těm úžerníkům, spekulantům a jiným obchodníkům s výsledky práce nás obyčejných, nevychytralých lidí odplout s jednosměrnou jízdenkou do spekulantského nebe, třeba na tom Marsu, a zamávali jim na rozloučenou. Je to jen modernější forma osvědčené defenestrace. Nám by velmi pomohla. Zmizely by ty „černé díry“ na peníz. A kdybychom mohli s nimi vystřelit i ty, kteří ztotalizovali socialismus a chtěli by tak činit i v tomto novém údobí lidstva, bylo by nám hej!

25. 3. 2011

ING. VLADIMÍR VESELÝ

PŘED BRANAMI MORDORU

Pravdoláskařský šaman Tomáš Halík zavelel k útoku, ale nevyšel si, armády Mordoru se již delší dobu nacházejí nejen v defenzívě, ale přímo na pokraji porážky. Tak dlouho lícili a strážili past na Ladislava Bátoru, až se do ní nakonec sami chytli. Šakalímu vytyčí se podobají nářky radikální feministky (feminicky) Marksové a rádoby politologa (spíše směšného brepty) Doležala, kteří reagují na to, že se prezident republiky Václav Klaus přidal na stranu proskribovaného Bátoru a plně se přihlásil k myšlenkám D.O.S.T.u a jeho předsedy.

Je evidentní, že začíná vznikat silná fronta, která je připravena havlismu a všem jeho odstínům a přísluhovačům nejen odporovat, ale i svést s nimi rozhodující bitvu. Mnoho dosud přihlížejících vstává z laviček diváků, rozcvičují se a oblékají dresy i výzbroj na straně odporu proti politické korektnosti, NGOismu, feminismu, lžihumanismu a kosmopolitnímu europeismu. Co zaseli, to i sklídí! A na úrodu nemusí ani čekat do švestek.

Nejkrásnější na tom všem je, že pravdoláskaři mají strach nejen v očích a cejch porážky vypálený na čele. Čítankovým příkladem je sám Tomáš Halík, který se po ránu chvástá a nešetří silnými slovy. Když je mu hozena rukavice a má se večer účastnit televizní debaty s Ladislavem Bátorou, zbaběle odmítá a posílá za sebe maskota české polistopadové (pseudo)sociologie Jiřinu Šiklovou, známější především pracemi ve stylu dopisy vnuče a chronickým organizováním výzev v duchu nepolitické politiky. Na to, aby bylo jasné, že duel Bátoru – Šiklová skončí pořádným a nefalšovaným výpraskem havlistů, nemusí být člověk prognostik, ba ani biotronic.

Každý vřed či nádor časem dospěje do stádia, kdy pro životaschopný organismus není vyhnouti: podlehnout, nebo se jej chirurgickým řezem zbavit. V našem případě to vypadá na tu druhou variantu.

BC. JAN KOPAL

MÍRUTVŮRCE? LŽIHUMANISTA?! VÁLEČNÝ ZLOČINEC!

Občan Havel kolem sebe po léta vytvářel falešnou aureolu velkého filosofa, dramatika a humanisty. Jak se ukazuje, není ani jedno z toho. Nejhorší ovšem není, že se o tom (marně, jak doufám) snažil přesvědčit národ, ale sám sebe. A této iluzi plně podlehl.

Odpuštění se může dočkat kající hříšník. Nikoliv ten, kdo nejen svého (zlo)činu nelituje, ale chce jej znovu opakovat. V případě bývalé Jugoslávie a speciálně Bělehradu po léta lžihumanista Havel navrhoval humanitární bombardování, a to už od dubna roku 1993.

Stal se odpovědným za výrazné zhoršení česko-srbských vztahů. Jako obehnaná a poškrábaná gramofonová deska šířil pomluvy a dezinformace o Srbech jako o „hrdlořezích“, „lupičích“ a „zločincích“. V době bojů u Srebrenice byla Havlova slova o Srbech a jejich vojsku velmi hrubá a nevybíravá.

Velkým protikladem byl zdrženlivější postoj Václava Klause, který už tehdy s Havlovou představou „humanity“ nesouhlasil a odmítal ji. Nejinak je tomu i dnes v případě Libye. Stejně jako v případě Jugoslávie je i dnešní plédování Václava Havla pro nutný vojenský zásah západních zemí v Libyi nejen nedomyšlené, nebezpečné, ale představuje hrozbu pro celou Evropu.

Příští film o Václavu Havlovi by se mohl jmenovat „Odsouzení“ a děj by se mohl odehrávat před Mezinárodním soudem v Haagu. Důvodů by bylo dost...

BC. JAN KOPAL

BÍDA DNEŠNÍ ŽURNALISTIKY

Zaměstnanec Mladé fronty DNES O. Šťastný v článku „Extrémista a oblíbenec Hradu“ (MfD 26. 2. t. r.) sepsal elaborát proti panu L. Bátorovi, kterýžto elaborát je kvintessencí vši dnešní žurnalistické ubohosti a závatné neschopnosti přesvědčiv argumentovat.

Zmíněnému panu Bátorovi se v elaborátu například s vážnou tváří vytyká, že je obdivovatelem prezidenta republiky Václava Klause. Zřejmě to má být zločin, pro dnešní protektorátně naladěnou českou žurnalistiku rozhodně. V tomto ohledu si MfD s Lidovými či Hospodářskými novinami rozhodně nezádá.

Stejně jako pan Bátoru je možná obdivovatelem prezidenta Klause, tak pan redaktor Šťastný a s ním celá MF DNES dodnes obdivuje prezidenta bývalého – V. Havla. Ale co je na tom špatného? I T. G. Masaryk měl své zanícené obdivovatele, například Karla Čapka a všechny pátečníky, což ho však v očích národa nikterak nedeklasovalo. Koneckonců na Masarykovi bylo alespoň co obdivovat.

Další neuvěřitelný zločin zmíněného pana Bátoru prý je, že je známým pánům Jakla a Hájka, nejbližších spolupracovníků prezidenta Klause, a to se tady zřejmě teď nesmí. Začne-li pan novinář Šťastný v MF DNES citovat z názorů pana L. Bátoru, čtenář s údivem zjišťuje, že je asi taky extrémista jako pan Bátoru, neboť – představte si: pan Bátoru má pravicové názory! Není to učiněná hrůza, dvacet let po té sametové frašce?

Jedním ze zločinných názorů – dle MF DNES a jejího zaměstnance redaktora Šťastného – je názor, že obrana českých národních zájmů je nejvyšší hodnota, již se tady dá říkat vlastenectví. To je pro MF DNES neznámý pojem a koneckonců v celém dnešním českém protektorátním tisku je tento pojem na indexu: úplně stejně jako film letošního jubilanta O. Vávry „Dny zrady“ je „trezorový“ a zřejmě nikdy nebude smět býti vpuštěn na obrazovky.

A ještě perlička: když jacísi signatáři výzvy DOST navštívili prezentaci knihy Havlova spolupracovníka J. Peheho, dali tam prý najevo, že „s léta trvajícím protinárodním Havlovým mudrováním nesouhlasí“. Jak by s ním mohli ale souhlasit, jsou-li to vlastenci? Řekl bych dokonce, že řada čtenářů, kterým se u zubaře dostala do ruky MF DNES z 26. 2. t. r., se rovněž s tímto protinárodním mudrováním neztotožňuje... Což ale neznamená, že tím pádem jsou hysterickými příznivci Václava Klause. Nikdo, kdo zažil na vlastní kůži protektorát bémén-méren, nemůže s omluvami sudetským Němcům souhlasit. Němci tu po 2200 dní okupace vraždili denně 150 lidí jen proto, že to byli Češi. Václav Havel to zřejmě neví, nikdo mu to doma neřekl. Až mu to někdo prozradí, jistě své trapné omluvy pohrobkům masových vrahů odvolá v některém ze svých příštích mudrování.

V závěru svého článku pan redaktor uvádí, že pan Bátora odmítá „evropeismus a humanrightismus“, což je česky boj za lidská práva, dokonce je prý i proti heslu „Pravda a Lásky“, vyhlášenému po listopadu 1989 „z Havlova nevětraného pelechu“, a taky odmítá environmentalismus, Kaplického blobismus a snad i další blbismy.

Proč by tohle všechno nemohl pan Bátora odmítat? Existuje u nás snad ještě svoboda slova a svoboda vyslovování jiných názorů, než vlastní MF DNES, landsmanšaft, Václav Havel, Jiří Pehe a pan redaktor O. Šťastný. Ti v českém protektorátním tisku si musí uvědomit, že ne všichni lidé se bojí vyslovit své názory tak nahlas jako pan Ladislav Bátora.

VLADIMÍR PŘIBSKÝ

BÁTORA? ANI DO KOTELNY

Četla jsem v Národní myšlence vtipný článek Jeremy Clarksona, přetištěný z lednových The Sunday Times, o nejhorším dopadu zákazu kouření. Mimo jiné v něm autor konstatuje, že zapálit si dnes na večírku je tak trochu jako vstát a masturbovat. V tomto smyslu je dnes na stejné úrovni pohovořit ve společnosti na téma: vlast a národ. Se slabšími jedinci to rovnou praští, silnější povahy se snaží neudusit polknutým soustem. Pilnou a systematickou prací snaživých sdělovacích prostředků se totiž tato slova stala přece výhradním zbrojním arzenálem extrémistů, od kterých se slušná společnost odvrací jako od exhibicionisty s rozevřeným kabátem. Ta masáž je neuvěřitelná a posledním soustem, které naše média přezývají s rozkoší dietáře, dopřávajícího si šťavnatý steak, je Ladislav Bátora.

Všechna uváděná „obvinění“ jsou totiž pouze zástupným problémem. Důvod tohoto honu je jen a pouze jeho práce ve funkci předsedy občanského sdružení Akce D.O.S.T. Budiž řečeno spravedlivě – k nenávisti patřičných míst přispívá toto sdružení opravdu dost. Odpor proti Lisabonské smlouvě a současné podobě EU vůbec, podpora prezidenta Klause, reinkarnace pojmů vlast a národ, trvání na konzervativních hodnotách... Národní konzervatismus, prostě a jednoduše řečeno.

Co se Ladislava Bátory týká – nic nového pod sluncem. Už by si měl, chlapec, zvyknout. Jsme oba Jaroměřáci a byť já jsem rodné město opustila záhy, vím, že zlobil už coby dorostenec. V roce 1969 dělal nějakého toho předsedu gymnázia, v době, kdy už si mnozí rozmýšleli, co a jak, on si mlel pořád to, co dnes. Že vlast a že se nemůžeme smířit s okupanty, a pořád nějaké mítinky, totéž si mlel na vysoké, také na to dojel. Vzdělání dohnal po převratu, zato pořádně: od anglistiky a sinologie přes ekonomiku zahraničního obchodu až po mezinárodní politiku a nakonec zdejší i mezinárodní právo... Je to prostě nebezpečně vzdělaný člověk.

No, neviděli jsme se od školních lavic řadu desetiletí, až jsem přes známého zjistila, že onen Bátora, právě skandalizovaný za to, že odsoudil statečného romského spoluobčana na 6 let za rabování při povodních a že chtěl nechat zavřít sochaře Černého za hanobení národa, je opravdu ten Zlobivý Láďa. Zjistila jsem, že krom neustálého, a tudíž „podivinského“ studia dokázal postavit na nohy VOŠ publicistiky, ekonomicky ukočirovat moloch hotelového areálu v Seči – tenhle „knihomol“ (!), pracovat jako přísedící soudce, psát Českou čítanku... Mimochodem: to poslední jmenované ho stálo roky práce a jen to dokladuje jeho odvěkou extrémistickou činnost. Rozuměj – pro vlast a národ.

Pak spoluzakládá D.O.S.T., jehož Manifest pod titulem „Důvěra, Objektivita, Svoboda, Tradice“ jsem podepsala. Ano – infikoval moji, po pravdě, ne už čistou duši. Jako první ji totiž svou výchovou ve vztahu k vlasti a národu infikovala už má babička, sestra ruského

legionáře. A pamatuji si, když jsme po vzniku Manifestu seděli s Ladislavem po schůzi na kafi, přemlouvala jsem ho, ať se toho ujme. Ať se pokusí sjednotit všechny ty různé programy a názory nejrůznějších uskupení kolem toho průsečíku, kde se shodují. Starosti o osud vlasti a národa. V nebezpečné době pozvolně a nenápadně devastace veškerých hodnot, na kterých lidská společnost vždy a znovu přežila všechny své excesy jako na záchranném voru.

A když říkám, že jsem přemlouvala, tak jsem přemlouvala. Věděla totiž dobře, na rozdíl ode mne, byť se štvanicemi jsem též učinila nezapomenutelnou zkušenost v době „slavné“ TV krize, že to pocházka růžovým sadem nebude, nehledě na neuvěřitelnou spousta práce. Stalo se. A nastala opravdu neuvěřitelná spousta práce jak jeho, tak několika málo dalších statečných iniciátorů Akce D.O.S.T. Byly organizovány demonstrace proti Lisabonské smlouvě, k podpoře prezidenta Klause, k podpoře české státnosti – už známé Pochoďy na Hrad, stejně jako další pochody a demonstrace v zájmu hájení konzervativních hodnot. Měla jsem tu čest některé z nich moderovat. A opravdu se podařilo sjednotit různé názorové proudy právě na zmíněných tématech, což je přesně to, co budovatelům „světlych zítřků“ vadí a z čeho mají strach. **Strach z toho, že se lidé domluví.** Že už málem kriminalizované pojmy – vlast a národ – získají zpět hodnotu, kterou vždy měly a za niž bylo položeno nespočet životů. Hodnotu, která u nás nikdy neměla xenofobní a rasistickou podobu. Hodnotu, odmítající násilný multikulturalismus, který bagatelizuje chuť a potřebu toho kterého národa a té které země žít podle svého způsobu a svých tradic.

A jenom tento strach, což je na jednu stranu docela hezké, stojí za příběhem a skandalizace Zlobivého Láďi, který měl pracovat na ministerstvu školství.

Ale říkala jsem si, že mi něco k tomu mediálnímu „kobercovému náletu“ chybí! Co to jen je?! A vida, už to vím! Chyběl protest pracujících. Konečně se jej ujali akademici z Vědecké rady Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Ve své výzvě panu ministrovi školství a mnohým dalším prohlašují na Bátorovu adresu, že „jsou přesvědčeni, že lidé s podobnými xenofobními postoji by neměli zastávat žádné podobné funkce“. Holt – ani náměstek, dokonce ani poradce přes ekonomiku... Ani nic.

No, asi by mně páni akademici měli vysvětlit své pojetí xenofobie. A mnozí další pak pojem rasismus a extremismus. Asi znají jinou definici než já. Ladislav Bátora zná dobře to, proti čemu vystupuje. A nejsou to ani Cikáni, ani Vietnamci, ani Japonci nebo Hotentoti. Nehledě k zaměření jeho studií, tak oblíbenou herečkou tohoto „xenofoba a extremisty“ je Lucy Liu, čínské obchodníky okouzluje přesným přízvukem v jejich mateřštině, maminku Tomia Okamury znal už bůhví odkdy a Tomia má dnes, jako dospělého, ještě o něco víc rád, než jako malého kluka. (Obliba bílé, blondaté Agnethy z ABBA mu ovšem kádrový profil poněkud kazí.) O Evropské unii pak toho ví víc než dost. Protože má také víc než dost nastudováno i odžito.

Takže: Ladislav Bátora se nebojí neznámého, není ani xenofob, ani rasista, ani extremist. Bojí se naopak dobře známého. „Světlych zítřků“, „společného blaha“, nerovnosti před zákonem atd. apod. Bojí se toho, do jakého světa vyrůstá jeho batolecí vnučka Alexandra. (Samozřejmě je Sašenka pokřtěná, dokonce pravoslavná. Jako rodiče. Také, co byste od syna a snachy extrémisty čekali!)

Během mediální skandalizace Zlobivého Láďi dochází však i k situacím takřka rozkošným. Takovými byly např. televizní levity čtené panu Bátorovi paní PhDr. Šiklovou (samozřejmě na ČT). Vůbec ne mimochodem řečeno: nadšenou členkou KSČ v letech padesátých. Tato „napravená“ dáma vyčítala panu Bátorovi, že kandidoval na kandidátce Národní strany. Bingo! Připomínám pro pořádek: Bátora nebyl členem NS, tato strana nebyla vedena jako extrémistická, nebyla postavena mimo zákon a, mimochodem, svůj program řešení cikánské otázky formulovala dlouho po Bátorově kandidatuře. To jsou fakta.

Téma politické stranickosti mě ovšem přivádí ke vzpomínce na nedávno zesnulého Jiřího Dienstbiera, se kterým má Bátora dost společného. Mám na mysli ty strany, kterými po převratu de facto bok po boku prošli, protože nebylo a není lehké nějakou si tady vybrat. Dej panu Dienstbierovi Pán Bůh nebe! Vzpomněla jsem jej, když je nyní ta stranická turistika Bátorovi vyčítána. Má přitom na kontě o jednu partaj méně než pan Dienstbier. Nikdy nebyl v KSČ. Také proto asi nebyl, coby „poražený“ komunista, perzekuován po roce 1968 tolik.

A když jsem vzpomněla disidenta let normalizace – mohl by dělat pan Bátora na ministerstvu školství alespoň v kotelně? Anebo ne. V rámci akce „Ostatně soudíme, že Bátora musí být zničen“ doporučuji ještě pokus o umístění do psychiatrické léčebny a zbavení svéprávnosti. Ale toho se vlastně nepodařilo dosáhnout u pana prezidenta Klause, protože tady se všechno vykecá. U Bátory už to tedy nepřipadá v úvahu.

Takže – podle vzoru ze vzpomenuých let padesátých – čekám k výše zmíněné petici akademiků z Univerzity Karlovy alespoň další vyjádření proti „škůdci“ Bátorovi od ostatních rozhořčených kolektivů kapitalistické práce. No, z prádelny a od soustruhů to nebude, ty už tady prakticky žádné nejsou...

20. 3. 2011

DUŠICA ZIMOVÁ

• • •

PROKLÍNÁNÍ (11. část)

1a. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že lidé vskutku úctyhodní měli, mají a budou mít nejen právo, ale také povinnost opakovaně PROKLÍNAT kreatury, které byly, jsou a budou především SVOU vinou zpitoměle a pokřivené až po zatvrzelé popírání skutečnosti, že až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost obludně velké zakrnělosti své vůle k pravdě a dobru, ke spravedlnosti a ušlechtilé kráse PŘED jejím VÝRAZNÝM mohutněním! (Zemřel bych PŘEDČASNĚ, kdybych nevyšlo také tuto pravdu!)

1b. NESMÍŠ slevovat z konstatování, že to je také TVOJE vina a hanba. když KDEKDO neproklíná kreatury, zatvrzele popírající skutečnost, že až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost obludně velké zakrnělosti své vůle k pravdě a dobru, ke spravedlnosti a ušlechtilé kráse PŘED jejím VÝRAZNÝM mohutněním!

1c. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že NIKDO nemohl a nemůže říkat právem, že udělal dost pro to, aby KDEKDO proklínal kreatury, zatvrzele popírající skutečnost, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost obludně velké zakrnělosti své vůle k pravdě a dobru, ke spravedlnosti a ušlechtilé kráse PŘED jejím VÝRAZNÝM mohutněním!

2. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost sprosté vychytralosti, sprostému příkrěcnectví a sprosté prodejnosti PŘED počínáním poctivým, odvážným a statečným!

3. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost nejružnějším podobám duševního lenošení PŘED usilováním o STRMÝ duševní růst!

4. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece se „MUSELI

A MUSÍ“ smířovat s tím, že ze SKORO VŠECH nádherných dětí vyrůstají politicky i nepoliticky špinaví a hloupí PODLODÉ, a tím také zločinci a šílenci MNOHONÁSOBNÍ!

5. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost nasládlým lžím PŘED hořkými pravdami!

6. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smířovat s UMLČOVÁNÍM zmíněných myslitelů a buřičů!

7. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost hltání kdejakého braku PŘED INTENZIVNÍM vyhledáváním a DŮKLADNÝM osvojováním si pravd KLÍČOVÝCH pro život jednotlivce i celé společnosti!

8. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smířovat s degradací na tvory duševně nezpůsobitelné spolupřehledovat o všech podstatných věcech poctivými referendy!

9. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost konzumentskému obžerství PŘED úsilím vyrůst v SILÁKY v ohledu intelektuálním i mravním!

10. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smířovat s působením lžidemokratických stran, i když to byly, jsou a budou organizace ZLOČINECKÉ!

11. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost LIBOVÁNÍ SI ve kdejakém blbství i kdejaké špině PŘED počínáním rozumným a mravním!

12. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ se přece MUSELI A MUSÍ“ smířovat s bujením politické pornografie, prostituce a kuplířství!

13. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost OTROČENÍ špinavci a hlupákovi v sobě PŘE životem ušlechtilým!

14. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smířovat s ignorováním ZÁKLADNÍHO zákona demokracie, tj. poctivého respektování vůle většiny ze VŠECH oprávněných voličů!

15. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost pustošivé domyšlivosti PŘED blahodárnou nespokojeností se sebou!

16. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smířovat s ignorováním i pouhého MINIMA spravedlnosti vůči mnohonásobným zločincům a šilencům (Měli a mají být VY-

HÁNĚNÍ ze všech významných funkcí, měl a má jim být ZABAVOVÁN jimi nakradený i naparazitovaný majetek)!

17. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost příslušnosti k odporným PODLIDEM PŘED následováním SILÁKŮ v ohledu intelektuálním i mravním!

18. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ bažit po nezasloužené (tj. špinavé) moci, nezasloužených (tj. špinavých) penězích a nezasloužené (tj. špinavé) sláve!

19. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ ignorovat pravdy KLÍČOVÉ pro život jednotlivce i celé společnosti!

20. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost tupé spokojenosti PŘED tvrdým útočením proti výrazným podílňíkům na bujení zvrácenosti a zlotřilosti politických i nepolitických!

21. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost nijak nepodmíněné stranické shovívavosti PŘED PŘÍSNOU spravedlností vůči kdečemu i kdekomu!

22. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ ignorovat politickou i nepolitickou ZÁVAZNOST předraze zaplacené zásady: „Už nikdy ne jako ovce!“

23. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat s tím, že jejich život je v mnoha ohledech napůl odpornou fraškou a napůl odpornou tragédií!

24. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat s ODMĚŇOVÁNÍM zločinců a šilenců mnohonásobných i funkcemi nejvyššími!

25. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ ignorovat naši povinnost podporovat v míře CO NEJVĚTŠÍ úsilí o radikální redukci pustošivých zlotřilostí!

26. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat s parazitováním na politickém i nepolitickém blbství a politické i nepolitické špině svých současníků!

27. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ ignorovat to, že „náš“ život NENÍ jen náš, že měl a má být dáván PŘEDEVŠÍM usilování o radikální redukci pustošivých zlotřilostí!

28. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat s bujením zvrácenosti a zlotřilostí politických i nepolitických!

29. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece MUSELI A MUSÍ“ dělat to, co dělat rozhodně nemáme, a také NEDĚLAT to, co dělat najisto nemáme!

30. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ ignorovat naši povinnost odčiňovat v míře CO NEJVĚTŠÍ svá těžká provinění politická i nepolitická!

31. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost „poklidnému soužití“ i se zločinci a šilenci mnohonásobnými PŘED tvrdým ÚTOČENÍM proti nim!

32. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ patřit k VÝRAZNÝM podílňíkům na bujení zvrácenosti a zlotřilosti politických i nepolitických, a tím také na tom, že naše planeta je napařád velkým BLÁZINCEM v obou zmíněných ohledech!

33. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že NACISTÉ, KOMUNISTÉ A LŽIDEMOKRATÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat s pokračováním smrdutého UHNÍVÁNÍ svého mnohonásobně prašivého života!

ING. ANTONÍN BĚLOHOUBEK

• • •

HOŘKÉ MEDICÍNY (č. 63)

„Desatero“ k poctivému a důkladnému přemýšlení:

1. ANI NELZE připomínat nadbytečně, že nejen nacisté a komunisté, ale také lžidemokraté se NEOBEJDOU bez zvlé, rozepsané do paragrafů!

2. ANI NELZE připomínat nadbytečně, že nejen nacisté a komunisté, ale také lžidemokraté se NEOBEJDOU bez SILNĚHO mrzačení života lidí poctivých, odvážných a statečných!

3. ANI NELZE připomínat nadbytečně, že nejen nacisté a komunisté, ale také lžidemokraté se NEOBEJDOU bez UMLČOVÁNÍ pronikavých myslitelů a poctivých buřičů!

4. ANI NELZE připomínat nadbytečně, že nejen nacisté a komunisté, ale také lžidemokraté se NEOBEJDOU bez bránění POCTIVÝM referendům o všech podstatných věcech!

5. ANI NELZE připomínat nadbytečně, že nejen nacisté a komunisté, ale také lžidemokraté se NEOBEJDOU bez SOUSTAVNĚHO křivení a ohlupování lehkověrných ubožáků!

6. ANI NELZE připomínat nadbytečně, že nejen nacisté a komunisté, ale také lžidemokraté se NEOBEJDOU bez ODMĚŇOVÁNÍ zločinců a šilenců mnohonásobných i funkcemi nejvyššími!

7. ANI NELZE připomínat nadbytečně, že nejen nacisté a komunisté, ale také lžidemokraté se NEOBEJDOU bez ignorování politické i nepolitické ZÁVAZNOSTI předraze zaplacené zásady: „Už nikdy ne jako ovce!“

8. ANI NELZE připomínat nadbytečně, že nejen nacisté a komunisté, ale také lžidemokraté se NEOBEJDOU bez politických prostitutek, politických kuplířů a kuplířek!

9. ANI NELZE připomínat nadbytečně, že nejen nacisté a komunisté, ale také lžidemokraté se NEOBEJDOU bez sprosté, ba přímo ZRŮDNÉ sebechvály!

10. ANI NELZE připomínat nadbytečně, že nejen nacisté a komunisté, ale také lžidemokraté se PŘÁVEM pošklebují duševně i fyzicky neduživým odpůrcům proti nim!

Až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že domyslet a dotrpet se ke způsobilosti mluvit a psát stylem „Co věta, to rána palicí do zločinců a šilenců mnohonásobných!“, to STOJÍ za velikou námahu duševní i fyzickou! (Zemřel bych PŘEDČASNĚ, kdybych nevyslovil také tuto pravdu!)

ING. ANTONÍN BĚLOHOUBEK

• • •

JASENOVAC – TÁBOR PRO VYVRAŽĎOVÁNÍ SRBŮ, ROMŮ A ŽIDŮ V USTAŠOVSKÉM NEZÁVISLÉM STÁTĚ CHORVATSKU (1941-1945) (Vzpomínka na skutečnou genocidu blízko nás)

V České republice se poměrně málo ví o existenci koncentračního, vyhlazovacího tábora Jasenovac ve fašistickém Nezávislém státě Chorvatsko, NDH (Nezavisna Država Hrvatska) během let jeho trvání v letech 1941-1945. Tábor o rozloze kolem 200 km² byl 100 km jihovýchodně od Záhřebu, na obou stranách řeky Sávy, byl největší z několika podobných táborů na území Chorvatska. Podle počtu obětí se dle některých řadí na čtvrté (třetí?) místo v Hitlerem ovládané Evropě. Podle krutosti samotného vraždění všechny tábory zřejmě předčí. Jeho světová „proslulost“ byla však poměrně malá. Titův komunistický režim, ve snaze zachování bratrství a jednoty Jugoslávie, o hrůzných událostech poměrně mlčel, protože daleko největší obětí Jasenovce byli pravoslavní Srbové. Proč je jítřit? Proč probouzet v nich případně vůli po pomstě. Jako jeho zvláštnost byl v komplexu Jasenovce i dětský koncentrační tábor. Počet v něm povražděných a vůbec zahubených dětí (i následkem nemocí, podvýživy apod.) byl prý až 45 000. Existuje dokonce i jmenný seznam 10 340 tam povražděných srbských dětí. Dny, kdy bylo nejvíce pobitých dětí, byly v polovině září 1942 a pak odpoledne dne 29. října 1942.

Když jednotky Jihoslovanské lidové armády (JNA) osvobodily koncem dubna 1945, během posledních dnů Druhé světové války, systém koncentračních táborů Jasenovac, neměly prakticky už koho osvobozovat. Našly do povětří vyhozené budovy, zničené mučírny, spalovny mrtvol, ohořelé trámy, masové hroby u popravišť a všude mrtvolky mužů, žen i dětí. Ustašovci se snažili co nejvíce zahladit stopy svých zločinů z doby trvání ustašovského Chorvatska (1941-45).

Údaje o počtu od ustašovců povražděných osob v Jasenovci se různí. Udávalo se obvykle kolem 600 000 lidí, většinou Srbů. Proto někdy Jasenovac nazývali i „největší srbské město pod zemí“. Romů bylo zahubeno na 35 000 (nejsou přesné údaje); předseda Světového kongresu Romů Dr. J. Djurić uváděl až 80 000. V každém případě byl Jasenovac v Chorvatsku neskonale větším a skutečně likvidačním táborem pro Romy v porovnání s Lety u Písku. Židů bylo v Jasenovci zavražděno přes 20 000. Mezi povražděnými byli i protiustašovští Chorvati, komunisté. Nicméně řada historiků udává jako počty zavražděných v Jasenovci 400 000 osob. Podle Menachema Shelacha v Encyklopedii Holocaustu (Yad Vashem, 1990, str. 739-740) bylo v Jasenovci zavražděno asi 600 000 lidí, většinou Srbů, pak Židů, Romů a nepřátel ustašovského režimu. Ve Yad Vashemu navštívil autor pavilon koncentračních táborů, kde byli vyvražďováni Židé. Významné místo tam má i Jasenovac.

První chorvatský prezident Franjo Tuđman, předtím generál Titovy armády, který se snažil hrůznost Jasenovce co možná nejvíce zmenšit, téměř bagatelizovat, vždy uváděl nízké počty povražděných Srbů. Tvrdil, že v celém ustašovském NDH bylo zabito „jen“ 70 000 Srbů. Ve své knize „Bezcestí dějinné skutečnosti – Rozprava o dějinách a filozofii násilí“ (Záhřeb, 1989) popíral, že bylo zahubeno 6 000 000 Židů za holocaustu a uváděl počty do 900 000 osob; podle událostí ve Starém zákoně nazval Židy genocidním národem. Kvůli tomu se později velmi omlouval prezidentovi největší světové židovské organizace Kent Shinerovi a slíbil mu, že v nových vydáních své knihy budou pro Židy nepřijemné poznámky odstraněny. Traduje se Tuđmanovo prohlášení: „Děkuji Bohu, že nemám za manželku ani Židovku, ani Srbku.“ Tuđman vytvořil trapný výraz „Mýtus o Jasenovci“, bagatelizující počty srbských obětí Jasenovce.

Vrcholem arogance – nebo ignorance – Američanů bylo, že na otevření Muzea holocaustu ve Washingtonu (duben 1993) pozvali prezidenta Tuđmana, ale nepozvali žádného oficiálního představitele Srbů, po Židech, Polácích a Rusech nejvíce vyvražďovaného národa za Druhé světové války. Ve svém trapném, téměř vazalském projevu, prezident Havel prohlásil, že by bylo nutné bombardovat pozice bosenských Srbů, aby se ukončila občansko-etnicko-náboženská válka v Bosně. Tehdy český premiér Václav Klaus už druhý den prohlásil: „Je to příliš zjednodušené hodnocení událostí v Jugoslávii, protože tamní situace je mnohem složitější a není tak lehké určit viníka...“ Během velkého protisrbského „spektáklů“ v průběhu „Měsíce Bosny a Hercegoviny“ začátkem podzimu 1995, kdy o vojsku bosensko-hercegovských Srbů padaly z Havlových úst výrazy „hrdlřezové“, „lupiči“, „zločinci“, český premiér Václav Klaus prohlásil: „Můj stav je stav analytika, který rád slyší všechny skutečnosti, počítaje i ty, které nejsou úmyslně vybrány během jednostranného posuzování... Zdá se mi velmi zjednodušené, když se prohlašuje, že jsou Srbové postkomunisté, zatímco ti ostatní jsou demokraté...“

Bývalý prezident Havel se ani časem nijak nepolepšil. V průběhu bojů opozice proti plukovníkovi Kaddáfimu v Libyi (únor-březen 2011) nabádal k vojenské intervenci Západu s podotknutím, že se i s bombardováním Srbů mělo začít dříve. Havel je odpovědný za zhoršení tradičních, bratrských česko-srbských vztahů; z jeho původního hesla zmizela pro ně láska a pravda. Jako papoušek opakoval a šířil dezinformace o Srbech, které přicházely ze Západu. I Havlem přivedený muž do politiky Karel Schwarzenberg (jako „reinkarnace“ Rakousko-Uherska), který ještě více poškodil česko-srbské vztahy jako český ministr zahraničí, když přinutil českou vládu, proti vůli většiny Čechů, uznat Kosovo za samostatný stá. (21. 5. 2008), i když musel vědět, že v jeho vedení jsou lidé krajně závažně poznamenání kriminální činností, což se později jednoznačně a mezinárodně ukázalo.

Příklad bagatelizování (záměrného?) hrůz Jasenovce vyplyne do jisté míry z hlášení amerického „State Departmentu o lidských právech“ (11. března 2010), kdy bylo sděleno, že chorvatský kardinál Josip Božanić navštívil 24. září 2009 Jasenovac, největší koncentrační tábor Chorvatska, kde byly za Druhé světové války pobity tisíce Srbů, Židů a Romů, což tam však nezřídka byla téměř denní událost. Jak by asi reagovala média a světová veřejnost, Židé, Poláci, kdyby se mluvilo o Osvětimi nebo Treblince, že tam byly pobity desetitisíce vězňů...? Americký novinář N. Lewis v článku „Tábor smrti v nacistickém Chorvatsku“ (New York Times, 14. listopadu 2001) odhadoval počty povražděných v Jasenovci, hlavně Srbů, na 100 000 a uváděl neslýchanou krutost při vraždění. Zemská komise Chorvatska pro válečné zločiny ve své zprávě (15. listopadu 1945) udává počty v Jasenovci zavražděných na 500-600 000. Na jižním břehu Sávy, v rámci komplexu táborů Jasenovce kolem vesnice Gradina, četné vykopávky v šedesátých letech ukazovaly, že tam bylo zahubeno na 360 000 lidí, včetně dětí. Do řeky Sávy vedla rampa, na které byli vězňové vražděni

a pak shazování do řeky. Jako „správný“ vyhlazovací tábor měl i Jasenovac svoji spalovnu mrtvol, která však nebyla tak „průmyslově“ využívána jako spalovny v Osvětimi. V části tábora Donja Gradina byl do začátku 90. let 20. století nápis v srbochorvatštině, angličtině a ruštině: „Bylo prokázáno, že tu bylo zabito 366 000 lidí...“

Jednu dobu byl velitelem této části koncentračního tábora Jasenovce bývalý františkánský řeholník Vjekoslav Filipović-Majstorović z kláštera Petrićevac, nedaleko Banja Luky v Bosně. Jeho hrozné zločiny líčí například chorvatský intelektuál, univerzitní profesor Viktor Novak ve své monumentální knize (1120 str.) *Magnum Crimen (Veliký zločin) – Půl století klerikalismu v Chorvatsku* (Zagreb 1948; Beograd 1989, str. 645-651). Když Jan Pavel II. navštívil Petrićevac (22. června 2003) a vykonal tam službu Boží, sice mluvil o usmíření, ale neuvedl hrůznou roli tamních řádových bratrů z toho notoricky známého ustašovského hnízda při masovém vyvražďování tamních Srbů (1941), dospělých i četných dětí, v osadách Drakulić, Motika a Šargovac.

Bělehradský profesor Milan Bulajić ve své knize „Mise Vatikánu v Nezávislém státě Chorvatsko“ (Beograd, 1992) uvádí seznam 694 katolických kněží a řádových bratrů, kteří pomáhali a byli dokonce i členy ustašovské teroristické organizace, někteří i sami vraždili. Pravoslavní Srbové byli násilím přinucováni stát se katolíky, aby si zachránili život, i když ten přechod ne vždy stačil k záchraně života. Záhřebský arcibiskup Alojzije Stepinac, pozdější kardinál, hlásil 18. května 1943 papeži Piovi XII., že 240 000 Srbů (v té době často nazývaných schizmatici) bylo překřtěno na katolickou víru, z toho skoro 100 000 už během roku 1941. Arcibiskup Stepinac byl zbožný muž, osobně nikomu neublížil, byl ale vikářem armády a ustašovců; denně s nimi komunikoval, těšil se jejich přízni, „jejich chleba jedl“. Přitom nijak nezabráňoval hrůzné genocidě Srbů, Židů a Romů v NDH. Proto se setkala s kritikou jeho blahořečení 3. října 1998 papežem Janem Pavlem II.

Ustašovci (ustašové–vzbouřenci), členové fašistické organizace „poglavnik“, vůdce Chorvatska Ante Pavelić, na vraždění svých obětí používali kromě střelných zbraní (to prý, když měli dobrou náladu) hlavně nože k podřezávání (k urychlení postupu byly i zvláštní „podřezávací nože“ – byly k vidění v muzeu v Jasenovci), mlaty a kladiva na rozbíjení lebek. Autor článku viděl desítky zohavených mrtvol mužů, žen i dětí, nejednou svázaných dráty, jež přinášela řeka Sáva v letech 1941 a 1942 z Chorvatska, která se zachycovala pod pevností Kalemegdan v Bělehradě. V tu dobu bylo zakázáno i koupání v řece – pro možnost nákazy. Jako doplněk nutno uvést, že i Dunaj přinášel četná těla Srbů, zlikvidovaných Maďary během let 1941-1942 v jimi okupované Bačce.

V dubnu 1945 začali ustašovci zabíjet poslední vězně z Jasenovce. Poslední větší skupina žen a dětí byla pobita 20. dubna 1945. Dne 22. dubna 1945 se zoufalá skupina 600 mužů z centrálního tábora snažila prorazit ven. V kulometné palbě jich zahynulo přes 500, jen 80 se podařilo probít ven. Z tábora „Kožara“ se o to pokusilo 167 vězňů, ale jen 11 uspělo. Vězně, kteří se vzpoury neúčastnili, ustašovci jednoduše pobili.

Bezudné vyvražďování, skutečnou genocidu Srbů i mimo Jasenovac, udávali ve svých zprávách a knižních publikacích i někteří němečtí a italské generály, mnozí z nich se značně zkrvavenými rukama v Jugoslávii: Lothar Rendulic, generál SS Ernst Frick, Edmund Gleise von Horstenau, Alexander von Löhner, Mario Roatta a další. Generál SS Frick odhadoval, že bylo zmasakrováno na 600-700 000 lidí „balkánským způsobem“. Generál Rendulic (německý velitel západního Balkánu) odhadoval počet obětí ustašovců na 500 000. Hitlerův mimořádný vyslanec pro jihovýchodní Evropu Hermann Neubacher, který zachránil stovky Srbů (!) před popravou v Srbsku., nařízenou Augustem Meissnerem, šéfem německé armádní bezpečnosti, napsal ve své knize „Zvláštní úkol Jihovýchod 1940-1945“ (Sonderauftrag Südost 1940-1945, Göttingen, 1957): „Recept pro pravoslavné Srby,

který vydal vůdce Chorvatska Ante Pavelić, připomínal nejkrvavější vzpomínky na náboženské války: třetina musí být převedena na katolickou víru, další třetina musí být vyhnána, zbývající třetina musí zemřít. Poslední část programu byla vykonána...“ Podle Neubachera byla zahubena zhruba třetina z 1 900 000 Srbů v Chorvatsku, tj. 600-700 000 osob (viz např. R. Doleček: *Necenzurované obrazy z dějin jihoslovanských bratrů*, OREGO, Praha 2007). Ve své zprávě pro OSS (Office of Strategic Services, předchůdce CIA) Chorvat Sergio Krizman v roce 1943 uvedl ve Washingtonu, že od dubna 1941 (Německo, Itálie, Maďarsko, Bulharsko přepadly 6. dubna 1941 Jugoslávii) do srpna 1942 bylo zmasakrováno 744 000 Srbů. Z toho pobili Paveličovi ustašovci 600 000, Němci 78 000, Maďari 30 000, Italové 20 000, Albánci 10 000 osob. Krizman to vydal v rámci jakési „mapy smrti“. V popravovacím německém táboře Jajinci u Bělehradu bylo po dobu války popraveno na 80 000 mužů a žen, z veliké části Mihailovičových rojalistů (Jihoslovanské vojsko v otčině) a komunistů, Titových partyzánů. Byli to zase hlavně Srbové, ale i Židé. Ustašovské Chorvatsko, kterému Hitler a Mussolini „darovali“ i Bosnu a Hercegovinu, poslalo na východní frontu proti SSSR svoji velkou jednotku (legii) dobrovolníků. Z bosensko-hercegovských muslimů a Albánců vznikla vražedná 13. SS divize HANDŽAR, z kosovských Albánců stejně vražedná 21. SS divize SKENDERBEG. Jen pro záměstnost: nejvíce dobrovolníků do jednotek SS (50 000!) dodalo za války okupované Holandsko.

Hroznou dobu vyvražďování Srbů, Romů a Židů ve fašistickém Chorvatsku (NDH), a to nejen v Jasenovci, ale i v jiných podobných táborech, barvitě líčí maďarský novinář Ladislaus Hory a M. Broszta v knize „Chorvatský ustašovský stát 1941-1945“ („Der Kroatische Ustascha Staat 1941-1945, 2. vydání, Stuttgart 1965): „V Mostaru, v Hercegovině, Srbové až do 28. června (Vidovdan) 1941 žili zcela bez překážek. Toho dne začalo hromadné zatýkání. Stovky Srbů byly přivedeny na břehy Neretvy, lidé byli svázaní dráty a postřílení a pak byly mrtvoly svázané dráty shozeny do řeky. Podobným způsobem Srbové, kteří byli pobiti v Otoce, našli svůj hrob v řece Uně, a ti, povraždění v Brčku, v řece Sávě. V Bihači Italové objevili několik stovek mrtvol povražděných Srbů...“ Začátkem srpna 1941 ustašovci (Chorvati i bosensko-hercegovští muslimové) shodili do hluboké jámy Golubinka na 2 000 mrtvých a polomrtvých Srbů z Mostaru a nedalekých vesnic Prebilovci a Klepci v Hercegovině. Kostí povražděných byly slavnostně vyzdvíženy za přítomnosti pravoslavného patriarchy Pavla teprve 4. srpna 1991 (50. výročí masakru), protože to za Titovy vlády nebylo dovoleno, aby se nejitřily staré hrozné rány, které utrpěli Srbové od ustašovských Chorvatů a bosensko-hercegovských muslimů, aby se uchovalo bratrství a jednota.

Nedaleko hercegovského města Bileća je vedle cesty malý kostelík. U vchodu do Koritské jámy (podle osady Korita) ustašovci shodili 4./5. června 1941, vedení hodžou (muslimským duchovním) Muharem, 134 mrtvých a polomrtvých Srbů. Jejich kosti byly vyzdvíženy v letech 1953 a 1956. V horském masivu Velebitu (nad severním Jadranem) bylo známé ustašovské popravistiště Jadovno s jámou „Šaran“ i jinými, kde byly stovky popravených házeny do hlubokých jam. Byl mezi nimi i oblíbený autorův čika (strýček) Bogdan, pravoslavný kněz. Do komplexu Jadovno patřilo i ustašovské popravistiště na jadranském ostrově Pag, kde byli odsouzení (Srbové a Židé) topeni v moři. V komplexu Jadovno tak bylo zahubeno za necelých 5 měsíců více než 40 000 Srbů a Židů. Italský senátor A. Finestra o těchto událostech vykládal v italském parlamentu 14. února 2011. v souvislosti s novým vydáním své knihy, ve které píše o etnické čistce Srbů před 70 lety v ustašovském Chorvatsku, která se opakovala v Chorvatsku v roce 1995, kdy bylo ze svých pradávnych sídlišť vyhnáno a oloupeno na 250 000 Srbů a přes 1 000 jich zahubeno. Václav Havel nad tím nijak nelomil ruce, světová veřejnost, média a většina oficiálního Západu nad tím téměř mlčela.

Děsivou atmosféru kolem vraždění bezbranných Srbů, Židů a ostatních, jak to prováděli ustašovci za války v letech 1941-1945 v Chorvatsku, líčí zcela drsně ve své i u nás vyšlé knize KAPUT italský spisovatel Curzio Malaparte (Naše vojsko, Praha 1969)... Vyslanec fašistické Itálie v Záhřebu Rafael Casertano a Malaparte navštívili poglavníka Paveliče.

„(...) Zatímco poglavník mluvil, všiml jsem si proutěného koše na levé straně stolu poglavníka. Víko bylo lehce nadzvedlé, mohl jsem vidět, že koš je plný plodů moře. To jsem si přinejmenším myslel. Vypadalo to jako ústřice, vytažené ze škeblí, jako ty, které můžete vidět vystavené na velikých podnosech ve výkladech Fortumač a Masona na Piccadilly v Londýně. Casertano se podíval na mě a dal mi očima znamení:

„Jak by ti chutnala polévka z ústřic?“

„Jsou to dalmatinské ústřice?“ zeptal jsem se poglavníka.

Ante Pavelič sundal víko z koše a ukázal mi mořské plody, tu lepkaovou a sulcovitou hmotu, a potom řekl, usmívaje se svým typickým způsobem: „To je dárek mých věrných ustašů, dvacet kilo lidských očí...“

V široké oblasti Dinarských hor v Jugoslávii bylo známo údajně až 1 000 jam, kam byly shazovány zavražděné nebo polomrtvé oběti, hlavně Srbové, ale i Židé a i něco Romů, snad i protiustašovských Chorvatů. Chorvatský básník Ivan Goran Kovačić, působící v řadách partyzánských bojovníků, napsal o tom v r. 1942 poemu JÁMA (JÁMA, vyšla v Mladé frontě, Praha 1965):

„Můj mozek vzkřísila ta hrůza na dně. / Cítil jsem: čísi trup se na mne chýlí. / Lepkavá smrt mě ovanula chladně. / Strach bleskl vědomím: to žena kvílí! / Jsem v jámě, požeráku lidských mršín. / Těla se jako mrtvé ryby vrší...“

Tu dobu dokresluje lakonická věta bosensko-srbského generála Ratka Mladiće, se kterou se seznamoval s autorem a jeho paní Dobrou: „Já jsem už třetí generace Srbů, kteří nepoznali své otce, protože tito byli zabiti, když jejich synové byli ještě malí...“ Generál Ratko Mladić se narodil v bosenské horské vesnici blízko Kalinoviku v roce 1943; jeho otec Nedjo zahynul v roce 1945 v bojích s ustašovci. Ratkova matka Stana pečovala ještě o jeho bratra a sestru a o dva jeho bratrance, jejichž rodiče byli také zavražděni ustašovci. Byla to doba hladu a bídy, věčného strachu o život, doba neomezeného masakru, skutečné genocidy Srbů, Romů a Židů. (R. Doleček: Hovory s generálem Mladićem, PARABELLUM, Brno 2010)

O místo a zbytky systému koncentračních táborů Jasenovac (byl na území dvou svazových republik, Chorvatska a Bosny a Hercegoviny) se v Titově Jugoslávii v prvních letech po válce téměř nikdo nestaral, částečně pod vlivem nacionalistického křídla chorvatských komunistů a bosensko-hercegovských muslimů. Lidé z širšího okolí tábora používali kamení a cihly z pobořených staveb pro své potřeby a tábor tak svým způsobem demontovali. Až teprve v polovině šedesátých let, pod tlakem nesčetných rodin, jejichž příbuzní tam za ustašovské hrůzovlády zahynuli, došlo k výstavbě Památníku Jasenovac s muzeem, plným strašidelné dokumentace, se speciálními noži na podřezávání lidí, s pomníky u masových popravišť, s úpravou bezpečných masových hrobů... Koncem září 1991, na začátku občansko-etnicko-náboženské války v Jugoslávii, vtrhly do oblasti památníku chorvatské oddíly, zničily muzeum genocidy převážně Srbů, Romů a Židů, pobořily četné pomníky. Když JNA z této oblasti chorvatské oddíly v říjnu 1991 vypudila, našla tam jen spoušť. Světová veřejnost na toto barbarství nijak nereagovala. Co by se asi stalo, kdyby dnes bandy pohrobků esesáků a neonacistů vtrhly do Osvětimi, pobořily tam výbušninami, vypálily budovy v areálu tábora a znesvětily místo umučení statisíců osob?

Ukázka řady příkladů zločinu skutečné genocidy nad srbským národem, nad Židy a Romy v ustašovském Nezávislém státě Chorvatsku a přímé nebo nepřímé účasti části katolického kléru při tom by byly černobílé, kdyby se neuvedly i příklady statečnosti těch Chorvatů, členů katolického kléru, muslimů, kteří riskovali i život a chrá-

nili své srbské bratry. Katolický kněz Franjo Žužek riskoval svůj život za bezuzdného vraždění Srbů v Glinském kostele začátkem srpna 1941, kdy bylo podle jmenného seznamu ustašovci zavražděno, většinou prý podřezáno, 1 032 obětí. Záhřebský kanovník Pavle Lončar byl ustašovským soudem odsouzen k trestu smrti, když si během hrůzného vraždění Srbů, Židů, Romů v srpnu 1941 zvolil jako téma kázání Boží přikázání NEZABIJEŠ. Dostal „jen“ doživotí, když pro něho intervenoval papežský legát Ramiro Marcone. Přes veškerá rizika a pozdější nevěli Titových úřadů mnozí muslimové o sobě prohlášovali, že jsou Srbové muslimské víry. Toto o sobě říkal i nejznámější poválečný spisovatel Bosny a Hercegoviny Meša Selimović, známý u nás poutavým románem i filmem „Derviš a smrt“.

Autorovi v Jasenovci zahynuli dva blízcí příbuzní z matčiny rodiny... Časem lze snad řadu věcí i odpustit, ale zapomenout by se neměly. Byla by to velká chyba. Podvádět dějiny se nevyplácí...

2. 3. 2011

PROF. DR. RAJKO DOLEČEK, DRSC.

M. KALOUSEK: TAJNÉ SPIKnutí PROTI MNĚ A VLÁDĚ ČR - MÁM DŮKAZY! FAKT!

Poctivé vědecké práce, knihy a doktorské práce dříve obsahovaly větší podíl citací a zdrojů – pramenů, než vlastního komentáře zpracovatele tématu. Na velmi vážné téma mimozemské přítomnosti v pozemské politice není mnoho autentického materiálu, natož na první pohled seriózního. 10. březen – den připomínky boje Tibetu za samostatnost a také podivného konce syna TGM Jana Masaryka 10. 3. 1948 z pohledu 10. 3. 2011 přinesl UFO/ET záhadu. Tu si dovoluji předložit právě v komplexních citacích, s minimem spojovacích úvah. Nehodlám se stát opisovačem, ale v politické ufologii, exopolitice všedních dnů, tedy obyčejné politice v rozbitém c. k. Rakousku a pak rozbitém Československu, ať již Adolfem Hitlerem, či Václavem Havlem a tajnými silami za nimi, to jinak než absolutně se držet obecně známých faktů nejde!!!

* * *

Praha - Na úvod tohoto rozhovoru je potřeba říct, že si ho redakce (Aktuálně.cz ani Svobodných novin) nevymyslela.

Skutečně se odehrál: ve čtvrtek v 10:43 zazvonil reportérce Aktuálně.cz Sabině Slonkové mobil a ohlásil se ministr financí Miroslav Kalousek. Podobně jako ve středu hodinu před půlnocí hovořili spolu o tajné nahrávce schůzky šéfredaktorů českých novin.

Kalousek včera tvrdil, že získal záznam ze setkání novinářů, kteří řešili dopad zvýšení DPH na tištěná média. Z vlastní iniciativy zavolal šéfredaktorovi MF Dnes, kterému pohrozil, že nahrávku zveřejní v České televizi.

Redakce Aktuálně.cz s Kalouskem v noci mluvila. Sám ministr ještě volal novináře zpátky. O tom, co je na nahrávce ze schůzky, na níž byli přítomni pouze novináři a nikdo ji nenahrával – záznam tedy musel být pořízen nelegálně – odmítl hovořit. Ovšem několikrát potvrdil její existenci.

* * *

10:43 – Telefon zvoní, volá ministr financí **Miroslav Kalousek**.

Kalousek: „Chtěl jsem se vám omluvit, že jsem vám včera tvrdil, že ta nahrávka existuje. Byla to normální mystifikace.“

Aktuálně.cz: „Ale vždyť jste mi včera opakovaně tvrdil, že nahrávku máte. Bavili jsme se o detailech. Říkal jste mi, že k vám přišla zvláštním způsobem a obsah je divný... Nerozumím tomu.“

Kalousek: „Přisáhám na své děti, že žádná nahrávka neexistuje. Fakt.“

Aktuálně.cz: „Počkejte, jste v politice takových let a teď mi chcete tvrdit, že uděláte takovou hloupost ...“

Kalousek: „Není to žádná hloupost. Pokládám to za správné. Prostě jsem měl nějaké informace, které jsem si chtěl telefonátem a pomocí té mystifikace u šéfredaktora Časenského ověřit.“

Aktuálně.cz: „Ale vždyť vy jste ministr, vy si nemáte nějakou mystifikaci šéfredaktorů novin co ověřovat.“

Kalousek: „Opakuji – pokládám to za správné. Jestliže to jejich jednání bylo transparentní, jak tvrdí, tak nevidím nikde problém.“

Aktuálně.cz: „Ten je třeba v tom, že jste Časenskému zavolaal, řekl, že máte nahrávku a že ji zveřejníte. To si pak šéfredaktoři vykládají jako vydírání.“

Kalousek: „Ale žádné vydírání nebylo.“

Aktuálně.cz: „Proč jste mu říkal, že to zveřejníte? To jste mu říkal sám od sebe, nebo to vyplynulo z rozhovoru?“

Kalousek: „Nevím, fakt už si to nepamatuji. Prostě jsem se vám chtěl teď omluvit, protože vy nejste šéfredaktor a včera jste volala pracovně. Tak se mějte.“

Aktuálně.cz: „Počkejte ještě. Vyzval vás někdo, abyste kvůli tomu odstoupil?“

Kalousek: „Odstoupit? Proč? Nevyzval. Ani to nemám v úmyslu.“

Aktuálně.cz: „A mluvil jste kvůli tomu už s premiérem Nečasem?“

Kalousek: „Už musím, nashledanou.“

Miroslav Kalousek na WIKI a na internetu:

http://cs.wikipedia.org/wiki/Miroslav_Kalousek

<http://www.miroslav-kalousek.cz/uvod/>

http://encyklopedie.wikia.com/wiki/Miroslav_Kalousek

<http://www.kdu.cz/default.asp> (Omlouváme se, ale stránku, na kterou směřoval Váš požadavek, se nepodařilo najít. Je možné, že stránka byla odstraněna, přejmenována, nebo není dočasně dostupná.)

http://www.lidovky.cz/prohlaseeni-miroslava-kalouska-ke-kauze-nahravky-ze-schuzky-sefredaktoru-1rd-/ln_domov.asp?c=A110310_132449_ln_domov_pks

* * *

Po vystoupení šéfredaktora zpravodajství ČT 24 Karla Nováka dnes 10. března 2011 na obrazovce České televize k přípravě tématu zveřejnění odhalení, jsem nejdříve myslel, že už je to tu: statečný chemik, na pracovním úřadě přeškolžený na ekonoma, dříve křesťan a lidovec, nyní ministr za „knížecí“ TOP 09 jako politicko-zednářskou lož, odhaluje spiknutí na svržení vlády ČR, možná světa (!) pomocí šéfredaktorů médií. A v pozadí budou stát už Marfani či jiná havěť – viz svědectví Kateřiny Kašparové v mém textu: <http://www.i-sn.cz/clanky/sn-c.-2-2011/unor-1948-a-jeho-nasledky-dodnes...-miroslav-muller.html...>

Ale šlo o žert, jak si zednářské mafie dělají legraci z veřejnosti. Hezký příklad uvádí výborný popularizátor tématu UFONI v ekonomice, tedy o tajné části světové High/Top Society, Jan Keller. Pro pochopení, o co se tu hraje, je nutné nezkráceně citovat. Jde o text z internetu, asi několikrát přepisovaný, a buď k roku 2011, či asi tak nějak, ale stále platný, tedy prognostický text!!!

* * *

MODERNÍ MAFIÁNSKÁ SPOLEČNOST

„Za poslední rok bylo na téma krize publikováno tolik prognóz, že vlastně víme jen to, že experti nevědí.“

JAN KELLER, SOCIOLOG

Jedna z mála věcí, na které se shodnou odborníci z různých společenských disciplín, je, že žijeme ve světě naplněném nebyvalou mírou nejistoty. To není náhodné. Dnešní ekonomika funguje na stejných principech, na kterých je založeno fungování mafii. Italská

sociologové se vcelku shodují, že mafie je firma, která chrání za příslušný poplatek své klienty před nejistotou. Aby měla dostatek zakázek, sama nejistotu pečlivě vytváří a udržuje na úrovni, kterou potřebuje pro svůj byznys. Moderní společnost funguje velice podobně a její mafiánský charakter výrazně vzrostl od přechodu ze společnosti průmyslové k postindustriální.

PROSTOR PRO VYDÍRÁNÍ

Nejistota je v tomto typu společnosti udržována na nadstandardní výši především dvěma způsoby. V oblasti trhu práce prohlubováním nepevné pozice zaměstnanců skrze neplnohodnotné pracovní smlouvy, skrze redukci zákoníku práce, omezováním vlivu odborů a rozkládáním velkých firem do síťové struktury. V oblasti sociálního zabezpečení je nejistota posilována kroky, které prohlubují krizi veřejného systému pojištění, osekáváním sociálního státu a redukcí sociálních práv občanů. Všechny tyto kroky lze z vhodného ideologického úhlu samozřejmě perfektně ospravedlnit, nicméně skutečnosti zůstává, že vytvářejí vhodný prostor pro vydírání. O tom, jakým způsobem postupovaly v posledních letech nejistotu finanční operace bankovního sektoru a spekulativního kapitálu, jistě není třeba ekonomy poučovat.

Klasická mafie nešíří nejistotu samoúčelně. Dokáže na jejím dávkování pohádkovým způsobem vydělávat. Platícím klientům umožňuje výrazně redukovat míru nejistoty, ve které žijí a podnikají. Stačí, když přistoupí na její pravidla.

„JE TĚŽKÉ PŘEDPOVÍDAT, CO BUDE V NÁSLEDUJÍCÍM ROCE, A TO PŘÁVĚ PROTO, ŽE JEDINOU JISTOTOU JE, ŽE MÍRA VŠUDYPŘÍTOMNÉ NEJISTOTY SE OPĚT O NĚCO ZVÝŠÍ.“

Ani současný systém nevytváří a nestupňuje nejistotu kvůli ní samotné. Solventním klientům nabízí pojištění proti ní v soukromých fondech. Klienty méně solventní pak nutí pojistit se u nich přímo ze zákona. Nejvyšší úsilí vyvíjí pochopitelně v oblasti zabezpečení na stáří, protože zde protéká bez užítku pro soukromé pojišťovatele zdaleka nejvíce peněz. Je těžké předpovídat, co bude v následujícím roce, a to právě proto, že jedinou jistotou je, že míra všudypřítomné nejistoty se opět o něco zvýší. Od této základní, přímo strukturální příčiny se odvíjí řada nejistot dílčích.

TŘI VELKÉ NEZNÁMÉ

Na úrovni globální nevíme, v jakém bodě světové hospodářské krize se nalzáme. Za poslední rok bylo na toto téma publikováno tolik prognóz (s životností řádově několika dnů až týdnů), že vlastně víme jen to, že experti nevědí. Zkušenosti ekonomové nás poučí, že krize může skončit, anebo se může zmírnit, pokud se ovšem dále neprohloubí. Jakési vodítko to jistě je, mnozí se však podle něj zorientovat nedokážou.

Další neznámá na nás čeká na úrovni evropské. Sjednocující se Evropa se vždy vyznačovala velkou mírou nejistoty ohledně svého budoucího směřování. Nyní k ní přistoupila nejistota kvalitativně nová – ohledně její další existence. Evropa, která měla potíže sjednocovat se, když podmínky byly relativně příznivé, je naprosto bezradná ohledně svého dalšího fungování, jakmile se podmínky radikálně zhorší.

Euroskeptici by však neměli jásat. Jistě si každý dokáže představit možné scénáře zpětného rozkladu Evropy, které by byly mnohem katastrofálnější než i jen nejskromnější scénář jejího přežívání.

VLÁDNÍ KOALICE NENÍ JISTOTA

Třetí velkou nejistotou je politický vývoj v naší zemi, konkrétně trvanlivost dnešní vládní koalice. Koalice vznikla v podstatě jednoduchým způsobem. Protože se ví, že v České republice existuje dlouhodobě patový stav mezi levicově naladěnou polovinou občanů a polovinou pravicově orientovanou, a protože získávání přeběhlíků nemusí být vždy ekonomické, vznikla dvojí potřeba. Jednak udržet

na pravé straně politického spektra ty voliče, kteří už nebyli ochotni dále volit občanské demokracie, jednak přetáhnout z levé poloviny spektra část těch voličů, jejichž nespokojenost s poměry už nedokázala kanalizovat ani sociální demokracie, ani komunisté.

První úkol splnila TOP 09, a to možná úspěšněji, než se čekalo. Úkol druhý zvládly Věci veřejné. Tak vznikla koalice s velkou převahou ve sněmovně, ale také s řadou slabostí. Volby se totiž soustředily především na otázku korupce, která zcela zastínila reformní záměry pravicových stran.

Když se po volbách ukázalo, že boj s korupcí bude mnohem méně jednoduchý než provádění škrťů na výdajové straně státního rozpočtu, začaly se – jak opakovaně dosvědčují průzkumy – klonit hlasy znejistěných voličů opět kyvadlovitě doleva. Mezi stávkujícími a demonstujícími se poprvé objevili lidé mladí, výrazně jsou mezi nimi zastoupeni i ti, kdo volili na jaře pravici. Bude-li se tento trend stupňovat, pak ani 118 křesel ve sněmovně nemusí být tak spolehlivou pojistkou, jak to ještě v létě vypadalo.

POLITIKA PŘEDPOVĚDI NEPOMŮŽE

Nejistota ohledně našeho dalšího vývoje výrazně podporují rostoucí deziluze občanů a voličů z fungování politiky. Mocenská elita se už uzavřela a víceméně neprodyšně izolovala od zbytku společnosti. Už jí přestalo jít o to, aby byla pro lidi věrohodná i v době mezi volbami. To má řadu důsledků.

Uvedme alespoň tři z nich. Politici si nelámou hlavu s radikální změnou svého politického diskurzu. Titíž lidé, kteří ještě před pár lety ujišťovali veřejnost, že pro ni budují nebyvalou prosperitu, dnes bez mrknutí oka vysvětlují, že právě oni jsou povoláni k tomu, aby zabránili nebyvalému propadu. Jak se z odborníků na prosperitu přes noc stanou údajně ti nejschopnější krizoví manažeři, část veřejnosti nepochopí. Tím spíše, že se nelze ubránit dojmům, že mezi dnešní krizí a dřívějším způsobem budování prosperity může být až nepřijemně úzká vazba.

NEBEZPEČÍ PRO DEMOKRACII

Druhou velkou skvrnou na věrohodnosti naší politické reprezentace je lehkost, s jakou se po volbách uzavírají koalice mezi těmi, kdo před volbami proti sobě nejsilněji mobilizovali. Při výkladu této snadnosti se nemusíme vracet k elementárním pravidlům **fungování mafie**. V každém případě jsou koalice mezi ODS a ČSSD tím nejlepším způsobem, jak voličům rozmluvit jejich iluze o demokracii.

Je obtížné nyní stanovit, pro kterou z obou politických stran bude tato taktika více zničit. To, že je krajně nebezpečná pro skutečnou demokracii, by nám mělo stačit.

A konečně za třetí jsou rozptýleny iluze veřejnosti o tom, že rozhodovat budou ti, koho si ve volbách vybereme a zvolíme.

„MOCENSKÁ ELITA SE NEPRODYŠNĚ IZOLOVALA OD ZBYTKU SPOLEČNOSTI. UŽ JÍ NEJDE O TO, ABY BYLA VĚROHODNÁ I MEZI VOLBAMI.“

Ujala se praxe, že osoby, které se zkompromitovaly v minulém období svojí nekompetentností, nezodpovědností či obyčejnou lidskou trapností, jsou z kandidátek odstraněny, aby se pár měsíců po volbách dostaly do stejných, nebo dokonce lepších pozic v rolích poradců, asistentů či jiných honorovaných pomocníků těch, kdo byli zvoleni. K tomu, aby v politice zůstali i přes všechno, kvůli čemu už nemohli kandidovat, jim stačí pouze vhodné kontakty, které si v uplynulém období dokázali získat, jakási příslušnost do rodiny.

Jediná jistota, kterou tak nyní máme, je, že problémy budou v měřítku globálním, evropském i národním spíše narůstat a že k jejich řešení budeme disponovat pouze takovou elitou, která se neosvědčila ani v době, kdy problémy byly nesrovnatelně nižší a šance na jejich zvládnutí výrazně příznivější. Všechno nejlepší do nového roku.

(Z časopisu „Ekonom“)

* * *

A nyní si porovnejte varování Miroslava Dolejšího v jeho „Analýze 17. 11. 1989“, kdy jej Václav Havel šťval jako letitého politického vězně před soud a justice Miroslav Dolejšího osvobodila – pro pravdu! Podobná šťvanice byla na Miltona Williama Coopera, který byl dokonce justicí zastřelen http://en.wikipedia.org/wiki/Milton_William_Cooper. Jiní autoři spojují veřejně právě tajemné UFONY s dějinami válek, revolucí a tajemnými zednáři, např.: <http://www.exopolitika.cz/news/rozhovor-s-richardem-dolanem-pro-ceskou-exopoliti-ku/>

Totíž všude zde je vnitřní spojitost a někdy příště se na ni podíváme zcela nově.

10. 3. 2011

MIROSLAV MÜLLER

• • •

25. ÚNOR 1948 VE VZPOMÍNKÁCH POLITICKÉHO VĚZNĚ KARLA BITTNERA (NAR. 1914)

Je móda hořkovat, jak současnost je špatná a velemizerná. I když není ideální, mohlo by to být horší. Chci tímto netradičně připomenout osudy nejen prominentních osob, jako byli Milada Horáková či Bohumil Laušman, (30. srpna 1903 Žumberk – 9. května 1963 Praha-Ruzyně), u nichž došlo k justičním vraždám v okruhu stran národních socialistů a sociálních demokratů. V případě B. Laušmana se jako politikovi 1. republiky a navíc židovského původu podařilo uprchnout do Londýna a zúčastnit se práce exilové Benešovy vlády s jeho podlézáním SSSR. Tehdy agenti samotného NKVD ve spolupráci s tehdejší StB B. Laušmana unesli a ukázkově umučili na předem zvolené datum komunistického státního svátku: 9. května 1963! Karel Bittner přináší příběh, jenž se okrajově dotýká někdejší místopředsdkyně ČSSD z roku 1922, která to dotáhla na náměstkyni předsedy vlády ČSR, paní Ludmily Jankovcové.

Politických vězňů byly statisíce, nejsilnější tlak šel proti venkovu, sedlákům, agrární straně a živnostníkům až po podnikatele a obchodníky ve velkém. Za mnohá jména chci připomenout politického vězně Miroslava Dolejšího, který porozuměl podstatě politických dějů ve světě a popsal je v knize *Analýza 17. 11. 1989*. Tu je třeba nejen připomínat, ale také číst! Svobodné noviny ve starší verzi pro zájemce mají tuto knihu v internetové podobě: <http://www.volny.cz/ingvesely/ANALYZA.HTM>

Je třeba připomínat také obyvatele někdejšího Rakouska-Uherska, což jsme vlastně všichni, hlásící se k češtví a mající povědomí o realitě ČSR. Jsou tu ale také lidé ze smíšených manželství česko-německých a statisíce těch, kterým překreslování hranic států politiky zničilo životy. Stát se příslušníkem cizího státu, i když jejich dům stál stovky let na stejném místě byl arcizločin **velezrady**... Benešovy dekrety, zejména dekret č. 16/1945 Sb. o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech, vydaný 19. června 1945, tzv. velký retribuční dekret a dekret č. 138/1945 Sb. o trestání některých provinění proti národní cti, vydaný 27. října 1945, zvaný též malý retribuční dekret nebo malý dekret, byly vydány v roce 1945 za účelem přísnějšího potrestání zločinů „okupantů, kolaborantů a zrádců“ (domácích) a zároveň umožnily retroaktivně postihnout i další činy, které podle dosavadního československého práva trestné nebyly. Dnešní právníci zdůrazňují pro současné právo, „že kolaboraci samu o sobě považovat za trest-

ný čin je sporné, neboť svrchovanost a územní integrita okupované země jsou okupací ipso facto narušeny natolik, že kolaboraci lze stěží podřadit pod skutkovou podstatu trestného činu vlastizrady nebo rozvracení republiky. Navíc lze argumentovat, že za určitých okolností může být spolupráce s nepřítelem v národním zájmu.“ – Cituji právníka Pecinu (2011).

Místo právnických klíčků, končících skutečnou smyčkou popravčího provazu, je třeba znát pravdu o komunismu a jeho dirigentech. Je několik seznamů popravených retribučních politických vězňů. Zde předkládám tyto seznamy, jež jsou zcela jistě neúplné – <http://forum.valka.cz/viewtopic.php/t/27360> (Seznam popravených pro retribuční trestné činy seřazených dle data poprav): Začínající 17. 5. 1945 – Zdeněk Král (* 31. 1. 1902); Jaroslav Ryneš (* 14. 7. 1896), 1. popravené ženy 21. 8. 1945 – Ludmila Ulrichová (* 10. 6. 1914) a končící datem 11. 2. 1949 – František Prudký (* 10. 11. 1901). Seznam pochází z Archivního fondu Federálního ministerstva vnitra, Praha 1, Na Struze 3, a z Archivu bezpečnostních složek, Praha 3, Siwievova (<http://www.abscr.cz>) – s úřední poznámkou: „v současnosti tento odkaz není funkční.“ Co je funkční, je přehledný popis této smutné tematiky na <http://www.cs-magazin.com/2010-07/view.php?article=articles/cs100721.htm> „Hrdelní retribuční aneb Mimořádné lidové soudy (6. 3. 1945 – 4. 5. 1947)“! Franz Chocholatý-Gröger.

Dále existuje publikace: Otakar Liška a kol.: Vykonané tresty smrti Československo 1918–1989 (nezahrnuje rozsudky německé justice): iabsi.com/gen/public/Documents/sesit2.doc

Popravených je daleko větší množství. – Wikipedie uvádí: „Podle předválečného sčítání žilo v ČS 3,1 mil. osob, které se přihlásily k německé národnosti.“ Dle těchto oficiálních čísel se odvíjí i odhad počtu odsunutých Němců po 2. světové válce. Avšak i této skupiny obyvatelstva se dotkly válečné události. Odhaduje se, že zhruba 300 až 500 tisíc sudetských Němců padlo jako vojáci Wehrmachtu a SS na frontách 2. světové války, nebo bylo zabito při válečných událostech.

Podle některých zdrojů bylo do konference vítězných mocností v Postupimi dne 2. srpna 1945 minimálně 700 tisíc sudetských Němců divoce vyhnáno anebo sami uprchli. Z toho jich cca 300 tisíc uteklo samo před postupující Rudou armádou na základě tzv. Neronova rozkazu, který vydal Adolf Hitler 20. března 1945. Jednalo se zejména o Němce ze severní Moravy a českého sudetského Slezska. Dalších cca 400 tisíc bylo vyhnáno při tzv. divokém odsunu. Dle údajů společné komise českých a německých historiků při něm zahynulo 19 až 30 tisíc Němců, ale počet nezvěstných je odhadován na 200 tisíc. Mnoho lidí zahynulo nebo zmizelo až v Německu nebo Rakousku. Jsou známy případy, kdy se sudetští Němci stali obětí starousedlíků, kteří je považovali za příčinu války, při které o vše přišli.

Počátkem roku 1947 obdržel tehdejší prezident republiky Edvard Beneš výkaz – pamětní spis od zplnomocněnce pro odsun, ve kterém se psalo, že do 1. 11. 1946 bylo z českých zemí odsunuto celkem 2 170 598 Němců, z toho počtu 1 420 598 osob do americké a 750 000 do sovětské okupační zóny Německa. Pro přepravu těchto lidí bylo použito 1 646 vlaků, tvořených dohromady 67 748 vozy a tažených 6 580 lokomotivami. Dále bylo užito čtyř lazaretních vlaků, 960 automobilů a 12 lodí. (Tato čísla se týkají transferů, které byly prováděny podle tehdejších právních norem a dle Postupimské dohody.) Ve vánočním projevu roku 1946 Edvard Beneš řekl: „Letošní Vánoce nabývají obzvláštního významu a charakteru také tím, že je v naší vlasti slavíme poprvé bez Němců. To je výsledek, na jehož nesmírný historický význam jsem již vícekrát poukazoval. (...)“ Touto skutečností byla zlikvidována jedna z velkých kapitol naší minulosti. Na území dnešního ČR zaniklo po roce 1945 cca tři tisíce obcí, mezi nimi i okresní města, například Doupov. Některé dnes připomínají pomníčky, jiné se nacházejí v nepřístupných vojenských prostorech. Na internetu je těmto místům věnován například web Zanikleobce.cz. Zničení hospodářství v oblasti pohraničí se očekávalo, ale chápalo

se jako nutná daň za osvobození půdy od Němců. Přednosta pražského osídlovacího úřadu v roce 1947 napsal: „Celý národ si byl vědom toho, že odsun musí být proveden, i kdyby měl v pohraničí růst plevel. Některá místa byla přeměněna na vojenské újezdy.“

Počet Němců, kteří museli odejít v důsledku poválečného odsunu, se pohybuje někde kolem 2,6 milionu osob, zbytek připadá na osoby, které byly donuceny uprchnout v důsledku válečných událostí. Stanovení počtu osob německé národnosti, které byly transferovány z území ČSR, komplikuje též přítomnost tzv. národních hostů na konci 2. světové války. Jednalo se o Němce, kteří utekli před postupující Rudou armádou z východních oblastí tehdejšího Německa i z oblastí obsazených Němci (nejednalo se tedy o Sudetské Němce).

A nyní něco ze světa UFO a ufonů. Budu stylový: výše uvedená čísla si proberme asi tak podle odhadů z roku 1937: českých či čsl. Němců bylo asi 3 až 3,5 milionu, potvrďme údaj z Wikipedie 3,2 mil osob. Odsunuto bylo asi 2,2 mil osob; zbývá dopočítat asi 1 milion osob. Z toho 0,3 až 0,5 mil. osob padlo přímo na frontách či během bombardování zázemí; chybí asi 0,5 -0,7 mil osob. Část jsou uprchlíci, a kteří na nic nečekali a „odsunuli“ se sami; 0,2 mil. osob chybí – jsou nezvěstní. Komunisté tvrdí, že nezvěstných je výše uvedených 0,019 až 0,030 mil. osob... Těch 0,2 milionu či více osob unesli v konci války UFO a UFONI? To snad ne...? Byli povražďeni novou okupační mocí, spojenci a hlavně novými mocnými ze SSSR.

Na důkaz doslova opíší příběh politického vězně, jehož dědeček hospodařil na území nyní zatopeném vodním dílem Želivka, a když propil a prokarbanil krávy, které vedl na trh do Benešova, jeho žena s dětmi sedla do lodičky a dostala se až do Ústí nad Labem, kde se rodina dále stala česko-německou... Karel Bittner vydal vzpomínkovou knihu „Globe-Trotter nebo Trottel?“ vlastním nákladem v roce 2000. Vzpomíná (narozen roku 1914), jak v bídě 1. republiky zlobil jako dítě, jak onemocněl jeho otec a jak rodina mu předhodila vinu za otcovu smrt, když jej vedl s nemocným srdcem do nového učení... Dne 16. 1. 1930 jako holičský učeň rozbil misku s mýdlem a byl vyhozen. Skočil pod vlak. Přežil, ale levá ruka mu byla amputována – bylo mu 16 let. Jako zmrzačený dlouho hledal práci a postupně se naučil podomnímu obchodu – i se šicími stroji. Ty se naučil opravovat. Když nebyla práce v době krize, odešel jako německy mluvící Čech pracovat do Německa na stavbu silnice. Jako jednoruký byl brzdářem stavebních vozíků na stavbě silnic... Popsal děsivou bídu v tehdejších Sudetech a to, jak tisíce Němců pracovaly v Hitlerově Německu. A byli nadšeni, že je tam práce a slušné jednání s pracujícími lidmi. To jsou ty statisíce a miliony, které vítaly Hitlera po Mnichovu – viděno z německého úhlu pohledu. Karel Bittner se po Mnichovu přihlásil k češtví a odstěhoval se do vnitrozemí.

V červnu 1946 byl zatčen Svobodovými vojáky jako kolaborant, jak jsem výše připomněl. Setkal se ve vězení s velmi významnými čsl. osobnostmi, jako L. Baarovou, rozenou Babkovou, dcerou obchodníka Babky z dvojice velkopodnikatelů Brouk – Babka. A dalšími, jako bankéřem Preissem... Žid a kolaborant, že? V listopadu 1948 se mu podařilo uprchnout z kriminálu do Německa, kde pak slušně žil – a pracoval. Měl řadu vynálezů, z toho technických patentů, jak z oblasti šicích strojů, tak i dalších nápadů. Stal se členem německé společnosti vynálezců a držitelů patentů. Z této pozice se zajímal o zprostředkování nabídky jeho kolegů pro plánovanou stavbu metra v Praze. Po převratu 1989 se z archivů dozvěděl, kdo z něj udělal kolaboranta a proč. I když podle všeho byl jen česko-německý mrzák, který unikl frontě... Soudruhům z KSČ **neunikl** – už v roce 1945!

Je nutné přestat převypravovat a opisovat, nýbrž citovat autora přesně, abychom pochopili podlost komunistického režimu a připomněli, co znamenal 25. únor 1948 v denní praxi těch dob (1948–1989):

„Ing. Soskovsky vypracoval podrobný plán pneumatikových drah pro Prahu, včetně pravděpodobných stavebních nákladů. (...) Rád by navázal kontakty s činiteli v Praze, kteří měli právo o realizaci roz-

hodnout. Dokonce nabídl ½ procenta za zprostředkování. V tu dobu byla místopředsedkyně vlády Ing. Jankovcová (Ludmila Jankovcová 12. 12. 1954 - 11. 7. 1963, náměstkyně předsedy vlády 1960, místopředseda vlády 11. 7. 1960 - 20. 9. 1963, od roku 1922 místopředsedkyně ČSSD, členka odboje, nacisté 1941 zatklí a 1944 zavraždili jejího německého manžela za odboj – *moje poznámka*). Moje učitelka na ekonomické škole v Teplicích. Navíc přítelkyně mé sestřenice v Trnovanech. (...) Zajel jsem (někdy okolo 1960 – *moje poznámka*) na velvyslanectví do Vídně. Slíbili mi tam, že to již za měsíc může být vyřízeno. Při mé další návštěvě na mou prosbu zavolali městskému soudu telefonem.

Úřednice mně vyřídila, že rozsudek (zatčen 22. 5. 1945, souzen v červnu 1946 jako „skupina Vlajka“ – už tehdy neprokázáno a tehdy změněno na propagaci nacismu a fašismu – rozsudek 10 let nucených prací do 12/1955 – *moje poznámka*) byl zrušen a že písemné rozhodnutí si mohu osobně vyzvednout v Praze. Dobrovolný návrat současně anuluje nelegální opuštění republiky v listopadu 1948. Počítal jsem s tím, že nejpozději za čtvrt roku se mi podaří s rodinou přes Jugoslávii z Čech utéct. Vyzvedl jsem si z konta v Heidelbergu deset tisíc marek v hotovosti a s tím, že jedu na obchodní cestu do Francie – kde se zatím zdržím déle – jsem odjel. (Citováno bez chyby – autorova čeština je prostě taková – *moje poznámka*.) Před hranicí u Chebu jsem nechal DKW stát a požádal německou pohraniční stráž o dovození si dojetí pro nějaké informace od české pohraniční stráže. Tam jsem se dozvěděl, že tu mou DKW přes hranici převést nemohou, že na to musím požádat o povolení. Dva muži v civilu mi dokonce nabídli svezení svým autem do Plzně. Teprve tam jsem byl zatčen a druhý den odvezen do věznice v Ruzyni.

Tam na mně chtěli: 1. Jmenovat toho, kdo mi 3. listopadu 1948 pomohl uprchnout z věznice na Pankráci. 2. Před kamerou odříkat text o poměrech na západě Evropy. 3. Dát souhlas k prodeji mého podílu ve výrobě lenošek (patent – mající hodnotu milionů marek, na běžící výrobě – *moje poznámka*).

1. Nevěřili, že jsem jen využil toho, že se ti poučitelé dozorců ještě neznali a navíc si byli jisti tím, že pro jen ve spodním prádle, bosého vězně není možno překonat dva stále uzamčené a hlídané vchody.

2. Text byl sestaven tak, že některé pasáže byly nejen nepravdivé, ale některé dokonce směšné.

3. Věděl jsem, že můj podíl, prodaný bez mé přítomnosti, by byl realizován za minimální cenu a marky by mi zde byly vydány ve formě tuzexových bonů, tedy v hodnotě 3 Kčs za marku. Má odmítnutí byla přijata slovy: „Dokud nezměkneš, budeš tu tvrdnout.“ Strava dobrá, slušná cela, slušné zacházení, denní pohyb na malém, vysokém, zdmi ohraničeném dvorku, sice ve větších skupinkách, ale se zákazem vzájemných hovorů, nebyly srovnatelné s podmínkami na Pankráci.

Můj zdejší, asi třicetiletý společník mi říkal, že mu za dva měsíce trest končí. Přiznal se, že zde strávil téměř dva roky za to, že nelegálně směňoval tuzexové bony za koruny, nebo valuty. Pod slibem, že neprozradím...“

MIROSLAV MÜLLER

• • •

HODNĚ FANTASTICKÁ FAKTA

Existují tajné a utajované skutečnosti, jako když celá hospoda ví, kromě Pepíka, že Pepíkova manželka chodí s někým jiným. Vesnická tragédie, která je tajná a utajovaná. Pepík může být tajný (z povolání), a tedy pracovat s nejtajnějšími informacemi, v různých stupních utajování, a přesto nic neví, co se týká jeho samotného, a to že jeho manželka **tajně** chodí s jiným. Tolik z běžné reality – jako školní ukáзка, co je tajné a co utajované...

Prý tajné je to, co se utajuje a co málokdo ví. Tabu je to, co je tajné, ale co všichni vědí, jen se o tom nesluší mluvit...

Tato slova platí pro celou planetu Zemi, asi pro 200 zemí, států, které jsou formálně samostatné, dokonce zastoupené v OSN či zatím včleněné do jiných státních celků či dokonce okupované. Dám příklad: tajemný Tibet!

Je planeta Země včleňována do nějakého okupačního režimu či přímo okupována? Podle oficiálních vědců a jejich vědy, ze které již víme například to, že Země je středem vesmíru a Slunce okolo ní obíhá, a kdo tvrdí něco jiného, toho je nejlepší upálit, rozčtvrtit, oběsit či „jen“ utopit! Nebo akademické usnesení, že kameny z nebe nepadají... To bylo: ve Francii. Ale dnes už je věda vědou a ne **politickou** diktaturou. Dobře: hluboce věřícím podobným nesmyslům, hlásaným po léta z nejvyšších kateder a v tolika publikacích za stovky let vydávaných a tvořících celé stovky fakult „vědecky pomazaných“ bych předložil něco nového, co už každý ví – z mnoha publikovaných faktů, svědectví. Jde o podivné dogma, že prý rychlost světla je absolutní a nepřekročitelná... Viz Einstein a jeho teorie a závěry.

Kde mám fakta, že je to veličina relativní, platná za určitých podmínek? Že **všichni** již mají před sebou pozorování z vesmíru, kde to neplatí, že se hmotné objekty nepohybují rychleji než světlo? Tedy prosím: několik kilometrů od Ondřejova jsem pozoroval UFO – v roce 2003. Velmi zblízka. Podrobnosti jindy. UFO existují, viděl jsem i posádku. Žádné à la Galvaniho pitvače žab nebo lidí s vivisekcí a implantáty. Děkuji, nechci. Viděl jsem naopak někoho rozumného, česky „člověk rozumný, vzdělaný a učící“. Učíci dívat se na přírodu i do knih a časopisů a na přístroje a snažit se chápat.

Tak v roce 2002 vyšel velký atlas nazvaný „Velká encyklopedie vesmíru“ autora Josipa Kleczeka, profesora ČSAV a ČAV, pracujícího na observatoři Akademie věd v Ondřejově. Knihu vydalo nakladatelství Akademie věd ČR s podporou Akademie věd ČR s dotiskem v r. 2004. Jen výčet seriózních recenzentů je další stránka jmen českých a československých vědců. Včetně dalších pomocníků je to na 40 jmen vysoce pracovitých, vzdělaných a vážených lidí, kteří mohli jako oponenti říci autoru prof. J. Kleczekovi, že jeho náhled je tento, jejich jiný... Či to udělali, a přesto encyklopedie má také články velepodivné, byť odvážné? Heslo UFO jen tam...

UFO dle prof. Kleczeka: existuje, neboť to schválila Condonova komise. O té se ví, že je to uskupení, hejno „amerických estébáků“ ze CIA a spol. Lhářů, kteří by zapřeli i mámu, jen když splní příkazy „shora“. Více nyní odtajnění světa CIA WikiLeaks a štvaniče na pana Assange. Pak skvost: že nikdy žádná observatoř UFO nepozorovala... Hm. Mám osobní, soukromé sdělení někoho z onoho výčtu poctivých vědců vyjmenovaných prof. Kleczekem, který mně potvrdil toho: „Učil jsem a nastavil jsem dalekohled studentům na pozorovaný jev. Jeden ze studentů sdělil, že je tam něco jiného: UFO. Všechny 30 studentů to vidělo.“ Tolik k odvaře prof. Kleczeka v roli „Pepíka“...

Vážím si této knihy. Obsahuje také řadu faktů. Vážím si profesora Kleczeka, že našel odvahu mluvit o vesmíru v seriálu TV NOE... Zařadil heslo „nadsvětelné rychlosti“ u str. 301 ze str. 588 stran své knihy. Opatřil ji naštěstí 197 ks obrázků, snímků vesmíru na 48 stranách obrazové přílohy. K otázce nadsvětelné rychlosti patří obrázek číslo 165 mikrokvazaru GRS 1915+105, zobrazený na vlně 3,5 cm s daty 18. 3. až 16. 4. bez uvedení roku snímku. Typické... S měřítkem 28 mm 10 000 AU. 1 AU je 8 minut, světelných minut, tedy i astronomická jednotka (viz tabulky přesně) asi 150 milionů km vzdálenost Země – Slunce, 150Gm/8Lm či 8 min, 8 světelných minut. Pokud hvězdné objekty GRS 1915+105 zobrazené na měřítku mají 10 000 AU, tedy 80 000 Lmin, světelných minut, vychází pohyb skoro 400 000 km/sec., tedy nadsvětelná rychlost. Prof. Kleczek posílá veřejnosti výklad dle úzu: letící vesmírné objekty hvězdné hmoty vidíme pod úhlem 71 stupňů, tedy s užitím cosinu to vidíme jinak. Zkreslené a náš čas je tedy prý zkreslený, což vyplývá z výkladu jevu

na obrázku 135 na str. 301... Prosím o pečlivé prostudování originálního výkladu.

A nyní fakta. UFOlogicky, „nevědecky“. Prý. Buď žijeme ve světě optických klamů nějakých prostorových čoček a zrcadel podoby petřínského bludiště, nebo jde o věšení bulíků na nos. V UFO jsem koště neviděl, pomozte si tedy násadou pozemského, a ne „UFOnského“ smetáku či ukazovátkem či kusem klacku v přírodě. Oba konce budou představovat vzdálenost obou od sebe vzdalujících se hvězdných objektů, viděných pod úhlem, zde 71 stupňů. Natočíme měrnou tyč k sobě pod daným úhlem a je skutečně kratší, než se jeví napříč, v plné délce. Při kolmém natočení uvidíme jen její jeden hrot, tloušťku tělesa, jako tyč zmizí. Ecce: trigonometrie funguje. Ať žije UFOlogie, prý pavěda! Nyní dál. Představte si, že onen smeták, či jeho násada, UFOlogická pomůcka, představuje diagram, náčrt rychlosti obou hvězdných těles v nějakém měřítku. Třeba v totožném 10 000AU, v knize tedy asi 28 mm. To je koště jako pro myši – z komiksů. Pro 10 000 AU 28 cm, tedy délka pravítka. Tak pro kačera Donalda, abychom byli styloví à la NASA... nebo 28 dm. Na měřítku nezáleží, jde o podstatu. Totiž že pokud „dřevěné“ měřítko fixuje obraz, zobrazení rychlosti vzdalujících se hvězdných objektů, tak jak říká trigonometrie, vidíme rychlost nejlépe kolmo na pohled očí a nejlépe rovnoběžně s pohledem očí, kde vlastně zmizí. Ač fakticky je stále stejná! Místo hvězdy si můžeme představit 2 chodce, 2 autíčka, 2 vlaky, 2 šneky či 2 voly! Prostě školní příklad z obecné školy...

Nyní víme, že skutečně při natočení na 71 stupňů se jeví rychlost menší oproti průhledu v nárysu, bokorysu. Ale prof. Kleczek cituje výtečníky NASA a spol. Einsteinovským výkladem. Náš čas se mění... Otočíte smetákem, ukazovátkem či klackem o pár stupňů a čas volů se mění! Jak vědecké, jak einsteinovské!

Jaká je pravda? Ač nejsem profesor a patentový úředník jako Einstein, jen podavatelem patentů, zcela „obyčejných“, vykládám případ objektů okolo mikrovazaru GRS1915+105, kde se jeví jejich vzdalování cca 400 000 km za vteřinu, tedy rychleji než pověstných cca 300 000 km/sec, prý absolutní rychlosti, dle Kleczeka 0,92, tj. 92 % ... za zpěvu písně „sinus, kosinus, promování inženýři“ Zelenáčů-Greenhornů“ ze 70. let... ale obráceně. Že tato výrazně nadsvětelná rychlost změřená pod úhlem 71 stupňů (pro rejpalý 360stupňového dělení kruhu...) ve skutečnosti po převedení na zobrazení kolmé k očím pozorovatele bude naopak o mnoho **větší**, a ne „abakadabra“ – 92 % rychlosti světla. Už paní učitelka ve škole zdůrazňovala, že lhát se nemá...

Nic proti bajkám s užitím sinu, cosinu i Einsteina. Chytrému stačí smeták, třeba půjčený z UFO. Smetáky nejsou – úředně zjištěno. Kdy a kde? Za vlády bolševiků a jejich sponzorů – ze Západu. Více v Analýze 17. 11. 1989 Miroslava Dolejšího. A přesto tehdy každý smeták měl, kdo chtěl. Byl pod pultem a utajovaná věc, utajovaná událost, kdy přijdou! Smetáky, ne UFOni, a nutnost si od nich půjčovat koště pro vysvětlení, jak 2 voly se od sebe vzdalují a co vidíme, když jdou kolmo k nám, či jdou v zákrytu, kdy vidíme jen jednoho, bližšího vola... Nebo 2 auta, 2 vlaky, 2 hvězdné útvary, či chcete-li třeba 2 UFO. Tolik z „Velké vědy“.

A teď to fantastické:

Byl tu ohavný teror, prý ve jménu „vědy všech věd“, marxismu. Politické procesy s odpůrci komunistů. A dokonce s pozorovateli podivných kejklů, fyzikálních nesmyslů, kde sebedělší smeták je krátký. Či klacek...

Jde o případ nebohého faráře P. Josefa Toufara z Čihoště. Pak symbol postřílených vojenských zajatců v době plnění smlouvy Stalin – Hitler po 23. 8. 1939 a jejím plnění i 2. světovou válkou, pak přešlou ve „studenu válku“. Tyto skutečnosti jsem shrnul ve své úvaze o souvislostech Čihoště a Smolensku. A doplnil pozorováním amatérského astronoma nějakého vesmírného, kosmického letadla ze dne 25. 5. 2010, které je podle mne UFO. To, které úředně neexistu-

je. Odkázal jsem však na akademické hvězdárny, jmenovitě na Ondřejov, aby vědátoři natočili dalekohledy na kosmická letadla... Text byl dopsán 5. 6. 2010; vyšel k oficiálnímu datu 27. 12. 2010, závěrce a dni vydání Svobodných novin na od Dr. Ing. B. Koblihly vypůjčený název „Divide ET impera“. Nyní leží na mém stole... Vytištěný!

Dne 4. 1. 2010 se redakce Zpravodajství České televize přestěhovala na Ondřejov a máme celé dopoledne možnost se dívat na práci hvězdářů, astronomů a vědců a jejich dalekohledů. Jsou to stále titíž, jako spoluautoři „Velké encyklopedie vesmíru“ prof. J. Kleczeka. Například tehdejší recenzent RNDr. Pavel Ambrož, CSc. – kapitola „Slunce“, s redaktorkou Štěpánkou Martanovou a dalšími ve studiu ukazovali vybavení hvězdárny a její personál. U příležitosti dětské, naivní, prostoduché události, zatmění slunce. A to částečného. Ale je to hezké...

Dne 4. 1. 2010 se redakce zpravodajství, jmenovitě paní redaktorka Patricie Strouhalová, spojila telefonicky pro diváky ČT 24 s archeologem Tomášem Alušíkem z Českého centra pro středomořskou archeologii, který uvedl nové objevy z Kréty z let 2007-2009 i nejnovejší od řeckých a amerických archeologů z pláže Preveli. Jde o vyspělé pravidlo pravěku...

Dne 4. 1. 2011 je opět všechno jinak. Nejzajímavější je podle profesionálního archeologa pana Alušíka, že ČR **nemá zájem** o starořecké vykopávky a archeologický průzkum této oblasti. Ač tento objev vyvrací stávající antropologické a historické modely o nějakém rozšíření lidí **pěšky** z Afriky do celého světa. Na Krétě cestovaly dávné národy loděmi, v Egyptě jsou zobrazena v hrobkách obyčejná letadla. Dřevěný model v egyptském muzeu vyfotil a publikoval Erich von Däniken. Za stálého nadávání sysifovců, že je podvodník, neboť zveřejňuje fakta. Český Dr. Arnošt Vašíček v Palestině natočil v dokumentu o starých civilizacích a ET-mimozemšťanech, na zobrazení starých umělců, obyčejné letadlo. S motory hodně na koncích křídel. A já volám 5. 6. 2010: Podívejte se na Ondřejov, ať pracují **poctivě** pro veřejnost. Pak mám Svobodné noviny, čerstvě otištěné a s touto výzvou, a na obrazovce ukazují 4. 1. 2011 živé školní děti. Ne UFOni, ale ty, které učitelé vzali na hvězdárnu. Díky učitelům!!! Jak těm pozemským, tak těm z „UFOnie“, co mně nechtěli půjčit smeták k výkladům jevu projekce, ale poradili soustředit se na svět starého Řecka a zejména Kréty (a ne vtipkovaní o starých kreténech). Svědky mám, včetně písemných poznámek. Ty existují – jako zmínka PT archeologa Alušíka, o US a řeckých nálezích „moderních“ lodí z řeckého „pravěku“.

Děkuji „hvězdným režisérům událostí“ našich všedních dnů za tento humor, ukázat sametový svět absurdního dramatika a jemu pochlebujících absurdních vědců přímo na filmových dokumentech, TV filmech, zpravodajství, stejně jednoduše jako na symbolickém „UFO, ET smetáku“, učební pomůcce a **zbrani**. (Nejenom v pohádkách slouží ke smetení pavučin a vyhnání havěti...)

4. 1. 2011

MIROSLAV MÜLLER

P. S.: Humor hvězdných režisérů událostí pokračuje

Profesor J. Kleczek přislíbil 2010 napsat knihu o životě ve vesmíru. Vesmír je totiž plný života, jen se to nesmí říkat moc nahlas. Tak již asi od 15. ledna 2011 máme na pultech knihkupectví novou, „tlustou“, vědeckou publikaci „Josip Kleczek: Život se Sluncem a ve vesmíru – Nová věda – bioastronomie“. S úvodem Dr. J. Grygara, známého popírače. Ne holocaustu, ale UFO a ET. Jenže v úvodu J. Kleczekovi Dr. J. Grygar obrací a „hází zpátečku“ či provádí UFO/ET perestrojku: „...já to vždycky říkal...“

Knihy má dvě části: první, celoživotní práci, shrnutí „standardní“ astronomie s centrem výkladu pozorování Slunce a jeho chemického složení a fyzikálního chování. Najednou je tu vložen dodatek o životě ve vesmíru, že to už dále nejde **UTAJOVAT**. Tedy: konec švindlů!

a akademických podvodníků „kam vítr, tam plášt“ s rétorikou UFO a ET a „život vůbec ve vesmíru neexistuje“... Profesor J. Kleczek se ve své nové knize opravdu nevěnuje pitvě mimozemšťana či jeho vycpávání v Národním muzeu v Praze a přefocení toho všeho do své knihy. Ó, to ne! Ale naopak upozorňuje na výsledky fyzikálně-chemických měření útvarů ve vesmíru plném nejrůznější hmoty, včetně organické. A to i bakteriálních spor, baktérií a virů vůbec. Končí, jak jinak, kapitolou „Hledání mimozemské inteligence“.

Profesor J. Kleczek nezdůrazňuje ve své knize inverzní, obrácený motiv „hledání pozemské inteligence“ – podobně jako se kdysi, někdy v roce 2003, ve vědecké knihovně setkal s kolegyní a ta v profesorské debatě navrhl, že sice zasvěcené řeči o sluneční chemii jsou hezké, ale že hezčí je chemie organická – ve vesmíru – a vůbec život ve vesmíru sám! Naštěstí, znova opakuji, že známý UFO a ET skeptik Dr. J. Grygar zde, v této knize, panu profesorovi J. Kleczekovi napsal k „nové vědě – bioastronomii“ úvod, v němž řinčí latinou a vědeckou odborností a zejména to již zde zmíněné „já to vždycky říkal!“. Tedy i já budu opakovat svá slova ze 4. 1. 2011: „Děkuji hvězdným režisérům našich všedních dnů za tento humor, ukázat sametový svět absurdního dramatika a jemu pochlebujících absurdních vědců...“

A co ještě máme nového? K 25.02.2011 „vytleskané přídavky“. Napsal jsem text upozorňující na pozorování obyčejných lidí, podřízených pana Jiřího George Hodače, emigranta z ČSSR a pak pracovníka BBC z Austrálie a pak velké Británie – chovajícího se jako Marfan. V tu dobu se rozpoutala slovní přestřelka mezi Václavem Havlem a jeho příznivci, jako je farář T. Halík, označující Václava Klause za fašistu. Ve Svobodných novinách na to zareagoval pan Jan Kopal novou definicí havlofašismu – při vyhazování lidí z práce i z bytů jako v době komunistické zvláště po 1948... To panu Havlovi nevádí...

Ale přece se událo něco ilustrující má tvrzení v poetičtější úrovni a přesně, vědecky. Objektivně – co se stalo a co mohlo vidět mnoho svědků:

Kdysi jsem se obrátil na řadu známých se svým pozorováním UFO s posádkou, myslel jsem si, že jde o supernové americké (USA) vojenské letadlo zcela nových letových vlastností a la UFO. Všude jsem říkal: „Ti Američané jsou ale vpředu, ale jak to funguje?“ A pilot velmi podobný australské zpěvačce Kylii Minogue. Jenže s velkým rozdílem. Když jsem se ptal, jak to funguje, dostal jsem jen otázky z fyziky, atomistiky a obecného vzdělání. Ať si vlastně na vše přijdu sám... Máme přece svátek učitelů 28. 3., a tak připomínám tuto učitelku z letadla...

Protože upozorňovala na nutnost pochopit obecně formy zápisu čísla jako základu matematiky v různých kulturách a také na grafice, písmu, zápisu myšlenek cestou slov, řeči, co se v každé kultuře učí jinak, ač obecná podstata jevu myšlenky je stejná. Samozřejmost, když je mnoho kultur a jazyků, ale kde vzít rozumný základ a nemýlit se? Z dějepisu zdůraznila upření pozornosti přemýšlejících na kulturu starého Řecka, Kréty i doby mínojské a hluboko před ní. Z Austrálie jsem na světlo veřejné pozornosti vytáhl podezření na UFO a ET perestrojku pana generálního ředitele České televize J. G. Hodače – viz SN.

Jenže v těchto dnech přijela sama Kylie Minogue jen ilustrovat má někdejší slova, a navíc zvolila pro program svého koncertu v Praze téma chvála starého Řecka, Kréty, mínojské hudby, umění gymnastiky a cirkusu. Cirkusu jako gymnastického divadla s krásou zpěvu a divadelního umění. Světa gymnastů na hrazdách, hrajících si s gravitací, kde každá chyba znamená pád a bolest, někdy zranění či smrt. Zrovna jako v běžném životě, kdy velikáni, jako Koperník, Kepler či Giordano Bruno, vždy o kousek posunuli učení své doby, že postavení Země a vědění o ní a vesmíru je jiné, než se učí.

A přesto nyní celé generace znova sportují, padají a vstávají. A mnozí létají, chtějí létat dál a dál. I do vesmíru. Tak i koncert Kylie Minogue vidím jen jako odkaz ke svému tvrzení, že ta fyzická po-

doba je pozoruhodná, stejně jako téma režisérů koncertu této hvězdy z Austrálie na konci zimy 2011 v Praze.

Podobný sled událostí vidím jako výsměch hvězdných režisérů škrtičům a cenzorům. A navíc jsou noviny plné zpráv o prohlášení amerického vědce, který upozorňuje na bakterie v meteoritech. Jenže to už učinil pan profesor J. Kleczek ve své nové knize.

Pokud to bude takto pokračovat, že otevřu UFO a ET téma a pak se bude dít něco k ilustraci správnosti těchto úvah, může být, že plánované téma podívat se na roboty lidem negativních UFONŮ z okolí pražského Hradu bude velmi aktuální.

4. 3. 2011

MIROSLAV MÜLLER

REQUIEM MEZI HIROŠIMOU (1945) A FUKUŠIMOU (2011)

Nikde jsem nečetl tradiční lidské: „Lidé v Japonsku, upřímnou soustrast vám, přežívším, pozůstalým. A soucit se zraněnými a zbaivenými domovů, úctu k mrtvým, kteří přešli takřka naráz na věčnost pro všechny stejnou. Ač různých přesvědčení, vyznání, víry i politických postoj, jsme lidé, stojící tváří v tvář hrůze přírodní katastrofy...“ Velmi málo jsem toho četl či slyšel podobného od lidí veřejně působících, novinářů, publicistů, spisovatelů a politiků. Rozhodl jsem se nemlčet a napsat pravdu, ale rozdělit ji a oddělit ji hlubokou pauzou. Ta pauza se třemi křížky, z tradice naší kultury, to je má minuta či spíše hodina ticha. Poutníče ve světě názorů, postůj před Japonskem v březnu 2011 a pomni: jsme smrtelní, všichni jsme prach a popel – ale popel hvězd! Star dust... Ale také jsme víc: jsme lidé myslící. A někteří ještě vzpřímení, rovní, nesehnutí a milující pravdu! A vážící si starobylých kultur, včetně japonské.

* * *

Dovolte mi přednést svůj názor, podložený jen fakty. Spekulační považují za ztrátu času. Fakta jsou jasná. Po japonské katastrofě jsem v Praze v tramvaji vyslechl náhodný hovor týkající se toho, že planeta Země, přelidněná a týraná lidmi, je živá a zbavuje se lidí jako přemnožených králíků. A pak něco o pomluvě z dob Karla Čapka o žlutém nebezpečí... Fúj! Je sice pravda, že Karel Čapek nasákl zednářským okolím TGM a stal se zednářem, který však díky své inteligenci a rozhledu časem prozřel a poznal zrůdnost zednářského zákulisí. Navrch velevážnost a důstojnost, v zákulisí právě takováto politika. Politika válek!

V případě japonské katastrofy na svátek Anděly (v našem kalendáři pro 11. března 2011) došlo k zemětřesení asi devátého stupně podle logaritmické Richterovy desetistupňové stupnice a pak k následné mořské přívalové vlně „tsunami“: rozbořené moře zaplavilo a rozbilo mnohá přímořská města, vesnice i malá sídla. Krajina, cesty a pole i rybářské usedlosti a průmyslové provozy, včetně jedné z největších jaderných elektráren na světě (elektrárnský komplex Fukušima zaujímá asi 25. místo v žebříčku jaderných elektráren ve světě), byly po otřesech země demolovány přívaly vody! Jde skutečně o válku přírody s lidmi, nebo o něco jiného, co už poznal bystrý prvorepublikový novinář, spisovatel, skutečný dramatik a vynálezce (například slova „robot“) Karel Čapek?

Ano i ne. Odpovím jinak, podobně jako Karel Čapek v době, kdy už opustil zednářství a varoval před cestou, vedoucí k Mnichovu a okupaci Německem a pak SSSR s jeho řáděním bolševiků a komunistů – dodnes. Ti všichni o sobě šíří názor, že jsou demokráty. Tito pseudodemokraté dnes na Čapka plivou: jednak jako někdejší sovětský nohsled tvrdí, že byl buržoasní masarykovec, a tedy kapitali-

sta, hlásná trouba vykořisťování člověka člověkem. Máme toho plné archivy z dob po 1945/1948 až do 198. A pak nadávky z opačného tábora: že zradil zednářství! Rozumějte: „národ“! Tedy spíše nějakou loži „Národ“! Než zemřel, uštván oběma tábory těchto výtečníků, na Vánoce 1938, napsal řadu novinářských článků shrnutých jako knihu „Psáno do mraků!“ Nechtí i tato má slova jsou psána do mraků a ještě výše: do bouří kosmického počasí do vesmíru, našeho širšího **domova!** Tam, kde žije život a zasahuje až sem... Jaký je? Staré české úsloví říká, že každý cikán podle své planety hádá!

* * *

Co se ve světě děje, včetně politického zákulisí, popsalo správně velmi málo politických analytiků. Máme zde v českém prostředí a v rozbitém Československu štěstí: existuje hutné dílo Miroslava Dolejšího, od jehož smrti uplyne letos 10 let. Nikde žádné chyby, velká část prognóz platí – dodnes! V Analýze 17. 11. 1989 popsal tento převrat jako součást světových globálních procesů v čele s tajnými hráči, zejména financiéři a bankéři v pozadí světové moci. S cílem závěru lidských dějin: získání, okupaci planety Země jednou entitou, mávající židovským Starým zákonem a jeho odvozeninami až po zástěrku zednářství jako občanské demokracie a demokratické politiky, jakož i zde známé nepolitické politiky. Světa úvěrů, půjček, vydírání a výpalného, kde se robotárny stažijí ve válkou poražených zemích – a také v rozvojových zemích „třetího světa“, kde se stavějí chatrné tovární provozy a kde dělníci a pracovníci pracují „od vidím do nevidím“...

To je osud i japonského císařství, které mělo být zničeno válkami se sousedním Ruskem a Čínou, jak ukazují dějiny asi posledních 300 let. Po skončení 1. světové války stálo na straně vítězů, kteří jím však pohrdli a poslali jej do kruté bídy, stejně jako poražené Německo. Vítěznému Rusku tito „mírotvůrci“ poslali v předstihu jako dárek „vagonovou poštou“ – Lenina z jeho švýcarského exilu s kohortou bolševiků-revolucionářů, topicích Rusko v letech 1917–1924 (roku Leninovy smrti) v krvi letité občanské války. Hrůzy bolševismu a komunismu jsou dostatečně známy. SSSR a Japonsko se střetly válečně, s vítězstvím Rusů. To vedlo k podepsání řady mírových dohod o neutralitě mezi Ruskem a Japonskem a pakke sblížení Německa s oběma státy.

Věnoval jsem této kapitole dějin od dob měření elektronky fyzikem Roentgenem přes foto zapomenutého klíče v šuplíku se vzorky českého smolince, která zaujala polskou studentku fyziky a chemie Marii Sklodowskou, pozdější manželku profesora fyziky Pierra Curieho. A také mnoho času o pozadí práce Alberta Einsteina, hostujícího také v Praze 1911, až po jeho roli návrhu atomového bombardování již v roce 1939. To splnil prezident USA F.D. Roosevelt beze zbytku v projektu Manhattan. Jenže jsou tu výpovědi posádek německých ponorek, které se po Dönitzově rozkazu o kapitulaci 2. 5. 1945 po Hitlerově smrti 30. 4. 1945 místo do Japonska se vydali do amerického zajetí. I s technologiemi...

Dodnes jsou také vraky torpédovaných a potopených nacistických německých ponorek plně podivné technologie a materiálů jako pro alchymické dílny ve Zlaté uličce v Praze Rudolfa II. Důkazy máme věrohodné – viz např. Švédsko L. P. 2003 a německý dokument o projektu STERN z roku 2003... Moderními metodami lze určit nejen polohu torpédovaného naci-vraku ponorky na centimetry přesně podle GPS, ale také jeho hloubku – opět na centimetry. A převážené látky? Citlivost moderních fyzikálně-chemických analytických metod hledajících „tajemné“ kontaminanty v jednotkách a desítkách nanogramů na litr mořské vody či lépe mikrogramech na metry krychlové těže mořské vody. Shrnuji: nacistické Německo poslalo moderní zbraně a technologie k jejich výrobě, jako stovky tun obohaceného uranu, uranoidů a transuranů (!) do Japonska, kam skoro nic nedorazilo. I rozebraná trysková a raketová letadla, moderní elektroniku, první počítače. Vše vlastně skončilo – převza-

to US armádou již 7. 5. 1945 v přístavech USA a část už 16. 7. 1945 na jaderné střelnici u Alamogordo. A pak 6. 8. 1945 nad hlavami **civilních obyvatel Japonska v Hirošimě!**

Vzhledem k řadě svědectví, jako je případ někdejšího c. k. lomu na vápenec v Bídnicích v kopci Radobýl, pozdější naci-továrna Richard v letech okupace 1939-1945, poctiví historici hledají stopy předávání mimozemských technologií mocenským špičkám tehdejšího světa USA a Německa... Sám jsem tuto historii shrnul v seriózních úvahách ve Svobodných novinách, byť **na první pohled jako neuvěřitelné!**

Je jasné, že Albert Einstein byl právě jedním z ovlivněnců ET, jako je „Marťan Hodač“ z knihy Kateřiny Kašparové či současné řádění chemika, přeskoleného na ekonoma, a politika M. Kalouska či prapodivné veletoce mnoha politiků, Václavem Havlem počínaje. A tím jsme u dějů uprostřed Charty 77 jako projektu k rozbití Východu.

Do této řady patří pozorování z technického posouzení původního projektu jaderné elektrárny Fukušima: jejich šest jaderných reaktorů bylo postaveno postupně. Jako „levné“ varné technologie, bez výměníků primárního tlakového okruhu, kdy vodík, vznikající při havarijním chodu, je v okruhu páry mezi reaktorem a turbínou a při prvním problému při odpouštění může způsobit výbuch. To se již stalo a řečí o tom, že elektrárnu položil jen výpadek elektrické energie a poškození chladicích čerpadel a jejich elektrických generátorů, je pravdivý zčásti, povrchní. Neštěstí způsobili technici již z okruhu Alberta Einsteina, kteří se zabývali mírovým využitím jaderné energie po 2. 5. 1945, aby to bylo laciné! Tedy: kradením, přivezené z Německa, kam to dodali nějaký spolupracující: ET...

V tomto duchu šli jeho pokračovatelé, projektanti firmy General Electric, někdy v polovině 50. let 20. století, kteří jako součást okupační správy ve 2. světové válce poraženého Japonska do japonské robotárny nadiktovali ošizenou, levnou technologii. Stejně jako v současnosti, jak zveřejňuje zde, v ČR, tým okolo ministra dopravy Víta Bárty. S tím, že když se tam stane havárie, vlastně se nic nestane. Je jich jako králíků... A jsme tak znova v úrovni debatérů z pražské tramvaje těchto dnů, které jsem citoval v úvodu. Avšak pravda je jinde!

Navíc se objevila už dávno řada podezření, že podivné lesy antén HAARP jsou mimo jiné určeny vlastně jako obří krátko- a mikrovlnný systém nejen jako součást obrany USA, ale i jako aktivní vlnová a mikrovlnná zbraň, která „umí“ v celozemském, planetárním měřítku ovlivnit počasí a působit lokální zhoršení bouří a jejich důsledků. Někteří vysoce vzdělaní prospektoři, geologové, se dušují, že „harpování“ provádějí v malém jako elektromagnetický – vlnový a mikrovlnný průzkum podzemních ložisek možných surovin, podobně jako funguje velký tomograf, kdy v řadě vysílaných proměnných kmítočtů elektromagnetické energie, od délky rozhlasových vln po mikrovlnné záření, snad až po vlnové délky někam k pásmu RTG při modulovaných kmitech od jednotek Hertzů po zlomky Hz v interakci s planetárním elektromagnetickým polem a proudem sluneční energie (zejména elektromagnetické), pak působí určité množství mechanických **rezonancí hornin v místech velkých geologických horotvorných procesů. Tak se jednoduše uvolní akumulovaná energie.** Tak jako minimální energie na mřížce elektronky či změny napětí a proudů na elektrodách tranzistorů, tedy mechanicky viděno polovodičových ventilech tranzistoru – zesilovačích, tedy řízeně. Podobně jako když je odpálena malá dynamitová patrona. „Odpálí“ i velkou lavinu, která pak ničí. Ne těch pár deka dynamitu – aby bylo jasno, jak pracují šéfové „Marťanů“ mezi námi. Nikdo netvrdí, že pár stovek kilowatů „harpování“ udělá zemětřesení, ale že odpálí teninkou nit událostí, na které visí spouštědlo hodně velké natažené pasty. Pasty v území, kde pevninské desky kumulují desítky let obrovské energie nám zatím neznámé fyziky a chemie hornin ve velkých hloubkách planet

Blábologové například tvrdí, že 4,67 mld let chladne Země a jiné planety ve sluneční soustavě a jejich sopečná činnost je živena vnitřním teplem vznikajícím sesedáním se gravitací. Ale některé planety se gravitačně nesedají a netopí a jsou vyhaslé, studené. Naopak velké planety (Jupiter, Saturn, Uran a Neptun) vydávají daleko více energie, než přijímají od Slunce. A žádní sesedlí, malí, zlí trpaslíci, jako někteří politici, malé velikosti a výšky nejsou. Je prostě ještě mnoho neznámého ve fyzice a chemii. Tolik pro netechnickou veřejnost, která s oblibou hlaholí, že mimozemšťané, ET, UFONI nejsou. A pro ty, kteří hřmí, že toto není věda, že ufologie už vůbec není věda a že jen oni jsou věda, jen tolik, že teorii o pohybu celých kontinentů, zemských desek, formuloval vzdělanec Wegener a tehdejší profesori jej poslali: **do blázince!**

Stejně dopadl známý porodník MUDr. I. F. Semmelweis, jak cituje profesor MUDr. Josef Thomayer, po kterém se jmenuje známá pražská nemocnice v Praze-Krči. Objasněme si problematiku na těchto příkladech a úvod ještě znova zopakují. Opakování – matka moudrosti...

Profesor Thomayer roku 1879 v českém časopise Květy popsal české c.k. veřejnosti tehdejší pokrok v oblasti chirurgie – antiseptisi. Ilustraci, o co jde dnes a o co šlo i v minulosti. Jako obrázek, jak vždy vypadá soudobá akademická věda, popisuje tento český profesor – internista, citátem slavného německého chirurga Nussbauma, autora „Letopisu nemocnic mnichovských“ (1878): „Ze 17 amputovaných zemřelo mi jindy 11, osmdesát procent ran zachvátila mi sněť nemocniční, zahojení rány, postihnuvší mozek po sedmnácté roku jsem neviděl, střelnými ranami do hrudi umírali mi šmahem za ohromného zápachu; osobu, již otevřena dutina břišní, mohli jsme téměř jistě zapsati do seznamu zemřelých, umírali nám lidé mladí, plní síly, po maličkých ranách, ba i po pouštění žilou, smrt zahubila mi všechny zlamaniny kostní spojené s ranou, skorem všechny amputace.“ Po objevu, který zde zmíním, tento autor, věhlasný chirurg své doby, píše, jak cituje profesor Thomayer: „Změnu za pouhých 7 let - na mé škole je nyní vzduch bez zápachu, nemocní jsou veselí, horečka raná je vzácným jevem, počet nemocných je malý, rozmísení krve a sněť nemocniční se skorem nevyskytují. Nyní hojí se mně rány hlavy. Otvíráme nářezem břicho, abychom si umožnili rozpoznání, amputace se hojí v desetkrát kratším čase než dříve.“ Na počátku tohoto zlepšení poměrů v medicíně – prý vědě, medicíně v té době spíše podoby truhlářství, „tohle uřízneme... tady navrtáme díru pro pouštění žilou...“ apd. – stál Maďar Semmelweis, narozený 1818 v Budíně (nyní Budapešť), který po studiích lékařství své doby nastoupil jako porodník na kliniku v r. 1845 v c. k. Vídni.

MUDr. Semmelweis si všiml toho samého, co zde výše zmíněný chirurg Nussbaum a co viděli od dob egyptských lékařů celé katedry a plné vysoké školy lékařů asi 5 000 let. A nic neviděli! Ovšem MUDr. Semmelweis pozoroval a vzal si na pomoc matematiku. Část statistika. Porovnával četnost výskytu hnisavého zánětu dělohy – horečky omladnic – v různých porodnicích oproti domácnostem a v různých letech. Tehdy statistiky vynesly na světlo poznatek, že porody v domácnostech mají asi 10krát menší četnost horečky omladnic oproti 5,4 až 15,8 procent onemocnělých rodiček na klinice v c. k. Vídni. Navíc na oddělení, kde vedli porody lékaři, byla úmrtnost rodiček řádově větší, než tam, co vedly porody porodní asistentky – laici! V tu dobu měla lékařská věda asi 20 různých teorií o příčinách, skeptici tehdejší doby i více! Když zemřel na drobné poranění při pitvě přítel MUDr. Semmelweise, MUDr. Kolletska, pozoroval při jeho pitvě stejné příznaky jako na zemřelých rodičkách. Jiní lékaři na to měli také dost dlouhou dobu – jak víme z dějepisu a bible – již nejméně 5 000 let... Jeho základní myšlenka byla: „Hnilobný proces po poranění při pitvě kolegy je totožný s onemocněním rodiček.“

Zavedl tedy mytí rukou po pitvě v roztoku chlorového vápna. Byl označen za blbce a dokonce blázna. Naopak čeští profesori ve Vídni Škoda a Rokitský se však postavili za blbce a blázna Maďa-

ra MUDr. Semmelweise. Ten je však vyštván z Vídně do Pešti. Jako vzdělanec, který poznal pravdu, se obrací na vědecké autority své doby. Marně! Skeptici měli vždy pravdu... L. P. 1860 píše první knížku o horečce omladnic. Jeho postoj, hygienu, omývání se desinfekčními prostředky při operacích a porodech, je shrnut prostě: vzkazuje světu, že je každý vrah, kdo nedbá hygieny a antiseptise.

Roku 1865 je za to poslán do blázince, kde je umučen, utýrán a **do jeho ran vnesena sněť, na kterou umírá.** Ale již 12. srpna 1865 anglický chirurg prof. MUDr. John Lister na klinice v Glasgowě četl práci MUDr. Semmelweise, tehdy drženého v blázinci, kde byl zabit(!) – a po řadě pokusů toho dne oznamuje dobré výsledky u užití kyseliny karbolové, fenolu. Tohoto anglického profesora medicíny už nikdo neposílá do blázince, ale naopak se stává prvním lordem lékařského stavu a dožívá se ve všeobecné úctě 85 let... Fakta pro skeptiky: historie jeho objevu je uložena v lékařském muzeu v Londýně. A dokonce je v muzeu celá nemocniční jednotka té doby – jako dokument doby.

A čsl. a česká tradice v duchu zdejším? Kdo přemýšlí a dokonce publikuje výsledky, které se nehodí – šup do blázince, či alespoň ekonomicky škrtnout. Příjmy! Ale k tématu...

* * *

Na závěr mně dovolte shrnutí: Lidé při své letoře nepotřebují mnoho a jsou snadno ve válečném stavu. Ovšem jsou tu síly, které tento jev podporují, a to politickými a ekonomickými cestami. Možná že přednosta c. k. kliniky, profesor lékařství, mluvil se svým kolegou – lékařem a ten vnukl toto různé řešení: jeho kolega MUDr. Semmelweis je šílenec a chlorové vápno a dezinfekce vůbec škodlivá věc. Vydrželo mu to při jeho misi či misi jeho kolegů 5 000 let... Do L. P. 1865... Za tu dobu držel v rovnováze populaci planety Země – a Semmelweis a pozdější lord MUDr. John Lister mu to zkazili. Pak se vrátil na univerzitu v Praze a vychoval nekonečnou řadu vědátů. Z medicíny přešel na německou část nynější Karlovy university, do matematiky a fyziky, aby se neopakovalo zneužití této racionální vědy.

Jedním ze žáků tohoto, už v c. k. Rakousku působícím ET-pouchlíkov, mohl být také pozdější profesor matematiky a fyziky Albert Einstein v Praze 1911 (100let výročí 2011). Ten publikoval řadu svých prací, řádně oceněných, včetně Nobelovy ceny. Ty jsou vykládány, že vše je relativní, že rychlost světla je dogma a že Židé jsou od přírody hodní, chudáci a oběti. Možná je tak jen zakrývána pravda, že po vzniku žádosti o výrobu jaderné pumpy a určení její praktické zkoušky právě na bezbranných **civilních obyvatelích Japonska**, jako židovský aktivista inicioval první jaderné bombardování v moderních dějinách, a tedy katastrofu Hirošimy a také Nagasaki v roce 1945. A únik radioaktivity z rozvalených jaderných reaktorů v síle nyní 4krát větší než Černobyl...

Je možné, že tento tým vyprojektoval původní návrhy levné jaderné elektrárny do poraženého Japonska, typu Fukušima. Je možné, že tento tým iniciátorů s kolegy z vesmíru, a jejich pomocníků získaných skrze Mojžíše v Egyptě a okolních pouštích někdy před 3 500 lety – 100 či 200 let, sem tam, jak učí bible a další svaté knihy a svatí učenci, provádějí nyní velkopokus „elektronka“ v planetárním měřítku: systémy pole antén mohou být obdobou mřížky elektronky či hradel tranzistor, a tedy zesilovač planetární elektřiny zemského dynamu a kosmických proudů interakce slunečního větru se zemským magnetismem a toky elektřiny ve vesmíru – naší Galaxii vůbec. To vše zkoumá a provádí v praxi na účet ubohých Japonců, jak efektivně nasměrovat tyto jevy do geologických anomálií. Je to, jako když tajemní vládní úředníci v SSSR, oblažovaném rétorikou perestrojky a glasnosti, dostali nápad – zajistit soběstačnost černobylského reaktoru, jeho el. napájení ze zbytkové setrvačné energie roztočené turbíny a generátoru. V roce 1986 se tento pokus Leninovým pohrobkům nepovedl... Ale elektřinou je nutné šetřit, sluneční elektrárny zakazovat, připojení - škrtnat, vodní připravit k celkovému odpojení

a stavět hlučné větrníky pro lepší spaní lidí i zvířat v okolí. Holt perestrojka. UFO/ET perestrojka? A kvalitní německé jaderné elektrárny nechat škrtnout z provozu na základě řvaní zkorumpované lůzy... Také Temelín, jiné konstrukce, má vadit...

Nejsem první, kdo toto neuměle shrnul. Na informačním portálu Exopolitika se objevil dokumentární film z Ameriky, který je nutné zvážít. Prosím tento: .....

Je tedy možné, že vidíme řadu akcí lidem nepřátelských ET, mimozemšťanů, nyní útočících na Japonsce od Hirošimy 1945 po Fukušimu 2011. **A mám věcný důkaz!**

Existuje: nedávno se objevilo pozorování pozorného diváka obyčejného Chaplinova filmu. Onoho filmového herce a režiséra, který je brán za velkého komika. Aby bylo jasno. Tedy natočil film Cirkus, kde nějaký jím nafilmovaný procházející člověk na ulici roku 1928 telefonuje. Mobilem. Jde o podvod? Ale film obecně známého filmového komika je tu od roku 1928 – a kolik lidí si toho všimlo? V roce 1928 museli nejprve znát mobil na uchu...

Nyní zmlknu a s úctou před pravdou a poznáním přehraji několik Requiem za mrtvé v Japonsku, za oběti i jaderných vražd od Hirošimy, přes Nagasaki až po Fukušimu. Oběti válek a tajných operací... Naštěstí vše je úředně v pořádku, žádné oběti nejsou, Semelweis umřel na sepsi v blázinci roku 1865 a UFO a ET – ufo i L. P. 2011 úředně nejsou. A elektřina? To je to, co je v zásuvce (elektroměry dodává celní úřad pro kontrolu a zdanění elektřiny) nebo v těch bateriích, jak TV zajiček furt bubnuje – co mají skoro nekonečné energie... aspoň v reklamě, PR – „realitě“ – VIP? Nebo jen obyčejných slouhů lidem nepřátelských UFOň – vrahů (ovšem akademicky pomazaných a odekorovaných), jak upozorňoval celý svět a své kolegy někdy L. P. 1855–1860 už nebohý akademik Semmelweis v c. k. Rakousku?

MIROSLAV MÜLLER

PS: Kdo jsou oni VIPové, nejlépe ukazuje sled událostí 11. 3. 2011 na zdejším svátku Anděly po zemětřesení v Japonsku, kde podivně uvažovaná inženýrským záměrem a pak projekčními pracemi GENERAL ELECTRIC v USA okupovaném Japonsku za dlouhá léta postavená jako jedna z mnoha elektrárna Fukušima se po rozzhavení nechladených jaderných reaktorů jak uranových, tak plutoniového. Vše se stalo jen velkými milíři s radioaktivním kouřem, à la Černobyl. Právě na 1. jarní den 2011 mrak radioaktivity dosáhl úrovně Islandu a nyní je tu a hostuje v „české“ tragikomedii: že Černobyl byla ta hrozná, bolševická radioaktivita, jenže tohle je ta hodná, co skoro není... Komunismus a jeho lhaní naruby. Proč asi? To jen na okraj.

Více vidím vhodné pro slovo šéfredaktora, pokud to bude dobré, tak jen znát pravdu „na rovinu“.

A jen další „malé tuzemské requiem – za pravdu“. Vše v jednom balíku událostí, jak jde tuzemský život. Víme, že se zasebevraždil bývalý šéf pražské kriminální policie. Pobodal se nožem: do zad a pak ve sklepe oběsil... Případ je obecně znám, a mnohé velmi moc ukazuje na to, že mafie policejních důstojníků kryje nějakého policejního kolegu, i vraha dětí. S tím, že to nyní „osud“ shodil na „sebezvražděné“ zloděje a úchylného podivína O.T. Nebo Aničku J. dali na vivisekci pánům této planety a jim poddaným? Myslím tím i „starý“ na případ Anežky Hružové, zabitě někdy 29. 3. 1899, kde vše je zcela, zcela jinak. Kdy Hilsner byl jen zástěrkou a TGM neměl naše současné znalosti, jen svou dobrou vůli. Zatím i za ni to kosmické requiem... Prostě za všechny!

24. 3. 2011

MIROSLAV MÜLLER

Kupte si knihu B. Koblihy!

Bohumil Kobliha:

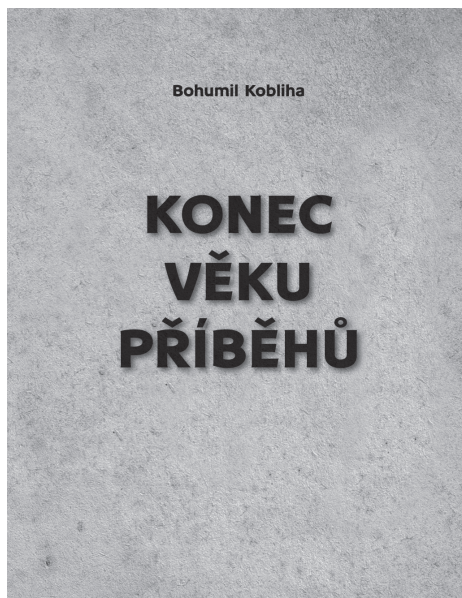
KONEC VĚKU PŘÍBĚHŮ

Formát: 165×220 mm, váz., 272 stran, 247 Kč

ISBN 978-80-904076-0-2

Zájemci si mohou knihu objednat na adrese:

Vydavatelství PhDr. Rostislav Janošík, Přetlucká 2330/31,
100 00 Praha 10, tel. 223 012 252, fax: 274 815 072

**TUTO KNIHU LZE ROVNĚŽ
ZAKOUPIT V PRODEJNĚ
NAKLADATELSTVÍ PRIMUS,
VĚZEŇSKÁ 7, PRAHA 1.**

SDĚLENÍ ČTENÁŘŮM SN

Všech osm dílů knihy Antonína Bělohoubka *Hořké medicíny* se prodává za sníženou cenu 400 Kč. Objednávky lze posílat na adresu SN.

REDAKCE

Svobodné noviny na internetu

YDÁVATEL A ŠÉFREDAKTOR: PHDR. ROSTISLAV JANOŠÍK •
ZÁSTUPCE ŠÉFREDAKTORA: ING. VLADIMÍR VESELÝ • PÍSEMNÝ
KONTAKT: PŘETLUCKÁ 31, 10000 PRAHA 10 • ☎ 223 012 252 •
FAX: 274 815 072 • E-MAIL: SVOBODNE.NOVINY@SEZNAM.CZ
• CENZURA JE NEPŘÍPUSTNÁ. • PUBLIKUJEME INÁZORY, KTERÉ
NEMUSÍ BÝT SHODNÉ SE STANOVISKEM REDAKCE. • ZA OBSAH
ČLÁNKŮ A REKLAM ODPOVÍDÁ AUTOR.

www.i-sn.cz